

Yaralangan Kòngillar

Muallif: Silvia Soljaris

#IBTIDONING DAVOMI...

YARALANGAN KÒNGILLAR..

Uzoq qimirlamay yotdim,qani uyqu kelsa.Xonam derzasiga urilayotgan qattiq shamoldan qochib gòyo uyga kirishga urinayotgam daraxt shoxlari,xonam bòylab mavhum-qòrqinchli atmosfera kasb etardi.Xona zim-ziyo,hech bir buyumni kòzim ilgamaybdi.Faqat òsha,derazaga urilayotgan shozlar ovozi.Kòzlarim toliqqn,ammo tin olmoqni istamaydi.Bu yotishdan foyda yòqligini anglab òrnimdan qòzğaldim.Tortma ustidagi elektor soat 04:23ni kòrsatardi.Kreslo ustidagi xalatomni paypaslab topdimda,kiymasdan turib,eshigim ortidagi kalidorchaga chiqdim.Kalidorcha shiftidagi chiroqlar xira va jonsiz nur sochar edi.Bu uyda va ayni shu kalidorcha bòylab tinchligi buziladigan Hayot ikalamizdan bòlak hech kim bòlmasada qadamimni ehtiyotkor bosib ,zina tòğrisidagi Hayotni eshigini oldiga borib,uni itardim.Xonada Hayotdan darak yòq bòlib,hatto tushagini ustidagi choyshablar buzilmagandi.Eshikni qanday ochgan bòlsam shunday yopib,kiyimim tugmachalarini oxirigacha yopganча,zinalar bòylab pastga tushdim.Vannaxonaga kirib yuz-qòlimni yuvib bòlgach,oshxonaga eltidigan yòlak oxiridagi yertulachaning chiroği yoqigligiga kòzim tushdi.Demak,shuğullanayapti...

Òyladim joyimda turganча.

Notòğri òylamagandim,yertula eshigini ochishim bilan kòzim Hayotga tushdi.Asilda bu yer yertòla emas edi,sport xonasi edi.

-Tushinga boks qopi kirdimi deyman-a?-dedim sekin yurib borib,Boks qopimi urayotgan Hayotni oldiga.

-Nimaga òzing uyqoq yuribsan?-u qopni urishni tòxtab etiborini menga qaratdi-tushinga men kitmadimmi ish qilib.?

-Yuq.Uxlamadim.Uyqu qayerda ekan!?!Sizning dardingizni tushinyapman shekilli.-jilmaygancha kursichaga chòkdim.

-Yaxshimas,har xolda uxlashga urinsang bòlardi.-dedida u yana qopni urishga kirishdi.Men esa ozmuncha vaqt uning har zarba berganida,uchib turgan sochlariga tikilib òtirdim va ahiyri òrnimdan turdim.

-Kun bòyi qanday yurasiza?Hech uyqing kelmaydimi?

-Yoq.

-Senincha meniyam shu hol kutyaptimi?

-Balkim...-u hech gaplarimga etibor qilmay mashg'ulotdan bòshamasdi.

-Haaayoot-yarim kulimsirab qop oldiga yaqinlashdim

-Eshitaman.

-Men ham uray.

-Men tugatdim-u urishdan bòshab menga qaradi.

Òng qulim bilan kutilmaganda mush t tushirmoqchi edim yuziga...Musht yetib bormay,u abjirlik bilan qòlimni qayirib meni òziga tortib,ortimdan quchib oldi.

-Yayayams qiz...-dedi Hayot quloqim tagida.

-Quyib yubor,hazilashdim-uning qòlidan chiqishga urindim.

-Men esa hazillashmayapman-u battar quchoqladi.

-Qòyib yuborsangchi axir!-yana tipirchiladim.

-Tsh-sh-sh-sh

-Hayot jaxlimni chiqazma,qòlimni qattiq...-gapim tugamay,u qòli bilan oqzimni berkitdi.

-Jim,eshik qòngiroqi chalinyapti-dedi va meni quyib yubordi.

-Telba!-qutulishim bilan undan uzoqlashdim.-eshikni òzim ochaman.

-Qòrqmaysanmi?-deganda u men allaqachon eshikka yunalgandim.

Kocha eshigi bor kichik zalcha bòylab yurib borayotganimda eshikni kimdir bir qattiq qoqar bir qòngiroqini chalardi.Eshikni ochsam ,ròparamda shamol tufaylidir sochlari pala-partish hòrpaygan bir yigit turardi.

-Keling-dedim bu kimsani shaxsiga qiziqib.

-Salom,menga Hayot kerak.

-Marhamat,kiring-eshikni keng ochib uni uyga taklif qildim.Yigitga kresloda òtirib turishini aytib,òzim Hayotni chaqirhani ketdim.

-Aftidan ,sizlar meni bilmaysizlar-shunday deb yigit gap boshladi-men Firdavs dòstingizni ògli bòlaman-uning ozmuncha jiddiy yuzlari yoyildi.

-Rayxonanimi?-meni kòzlarim yondi.

-Shunday.

-Juda yaxshi,dòstimning ògli ekansan.Firdavsni òzi qayerda,kòrmaganimga 15 yil bòldi.Bevaqti soat yuqlab kelibsan,muammo bormi?-Hayot yigitga tikildi.

-Havot.sizda ushbu qaplarni vetkazishkmni dadamni ozlari shaxsan

-Men bugun "zal" dagi ishlarimi Nozimga topshirib Qozoğostonga ketaman.

-Shuncha ertami...?-bezovta bòldim men.

-Bòlmasam kech bòlib qolishi mumkun.senga yuklanadigan topshiriq bu-dòstlarni yígish bòladi.-Kim?nimaga aynan men?!-sapchib òrnimdan turib ketdim

-Qozoğostonga ketmoqchimisan?-Hayotni sòravi ancha bosiq chiqdi.

-Yòq,shunchaki men ularni qayerdan topaman demoqchiman?Oradan qancha òtdi,barchasi har yerga taralib ketgan.

-Muazzam bular senga qiyinchilik tuğdirmaydi-u mehribon jilmaydi.-

òzingdagi qobiliyatni ozgina qayrasang ularni izlashing osson kechadi.Òyla,sen ularni òrnida bòlganingda qayerdan bòlarding?Bor yògi shu...sen albatta ularni topasan.

-Aytish ossonda-chiqur nafas olib,yana òzimni kresloga tashladim.

-Amalda esa bundanda osson-deya u ornidan turdi.

-Qayerga?-men qiziqdim.

'-Vannaxonaga...mumkunmasmi?-u kulib qòyib,aytgan yeri tomon ildamaladi.

Rostadam aytish osson,uningcha men ularni òrnida qayerda bòlishimni òyalayman va ularni topaman.

Bu uchiga chiqqan jinnilik,balkim men ularni òrnida Avstraliyaning bir chekka changalzorida bòlishni xohlasam ularni biri òsha yerda bòladimi? Bekorgap bòlmagan tirikchilik.Uni utiga men hammaniyam òrnida bòla olmayman,masalan:Shoxzamin.Uni òrida bòlib,qayerdadir chirib yotish,miyyamni portlatib yuboradi.Bunday qobiliyatni rivojlantirish uchun,vaqt va medetatsiyani ayamalik lozim.

Ertalabki shamoldan asar qolmay tushga yaqin kun ochilgandan ochildi.Aprelni òrtalari,toğdagi maysalar yam-yashil,undagi sariq doğdek turgan boychechaklar,quyosh boboga salom deyayotgandek qiyğoz ochlib turardi.Kòk yuzida birorta bulut yuq,havoning tozza isi odamni mast qiladi.Hayotni òzi boshqaradigan "trenajor "zaliga jònatib,òzim uy oldidagi tepalikka chiqdim.Òz odatimga kòra medetatsiya bilan shuğllana boshladim.Toğli,tinch joylar bu kabi mashğulotalr uchn ayni muddaodir,qariyb 5yilki "yoga"mening hamroxim.Agar insonlardek bòlganimda bu hobbiym bilan kòpga borgan bòlar edim.Lekin odam bòlganimda bularga menda imkon bòlmasdi.Hozirgi holatimdan ham hecham tashvishlanmayman.34 yoshda bòlsamda,terim,jismim 19-20 yoshlarnikidek .Òzimga unchalik bilinmaydi,ammo Hayotni aytishicha yoshlikdagi fe'lim òzgarmagan ekan.Hayot kechi payt,tun tushganida uyga keldi.-Nima bòldi?-dedim shoshib tepaga chiqib ketayotganida.Ayrim vaqtlari uning bir oğiz sòzsiz befarq bòlib qolishlari jinimni qòzitadi.

-22da Qozoğistonga uchaman...-degancha u yulida davom etdi.Men ham joyimdan qimirlamay ishimni davom etdim.

5daqiqqa bòlmay u yana shunday shoshgancha pastga tushib keldi.

U kiyimini òzgartirgan edi,ancha did bilan kiyinibdi qoyil.

-Muazzam!-chaqirdi u meni.Kitobni stul ustiga qòydimda oldiga bordim.-

Qachon kelasan?-dedim devordagi kòzguga qarab sochlarini

togrilyotgan Hayotga.

-Kòpga mas,yiğadigan odamlarimni manzili òzgarmagan bòlsa,tez

kelishim mumkun.

-Yaxshii,menda biror gaping bormi?-shoshayotgandek kòrsatdim òzimni.

-Marjonaga ayt,uyga kelsin,Òzim shaharga qaytgach uzoqroqqa

jònataman.Biz deb uning joni havfda qolmasin.-u ishini tugatib etiborini

menga qaratdi.

-Iltimos sendan,qobiliyatingni uyğot.Ishon,barchasini ustidan chiqasan

ozroq harakat qil.Sen dòstlarni topishing kerak,ularga vaziyatni

tushuntir,yordamlarini ayashmaydi-ishonch bilan dedi u.

-Mayli urinib kòraman,yanayam irodam yetmaydi deb qòrqaman.-

hafsalasizlik bilan yuzimni ògirdim.

-Men senga ishonaman,sen kuchli qizsan Muazzam,barchasini

uddalaysan.-u ikki qòlini yelkamga qòydi-sensiz shuncha vaqt qanday

yashayman bilmadim-u yuzini yuzimga yaqin olib keldi,orada 3-4

sm,undan mayin atir ifori ufurib turar edi....mendan ozga qiz uning

ròparasida bòlganida,uni asirasi bòlib qolar edi.Bu ifordan bu

harakatlardan mast bòlar edi,ammo men emas.Oxirgi soniyalarda

yuzimni burib oldim-Hayot kechikasan-dedim yuzlariga qaramay,uning

lablari yuzimga tegay-tegay deb toxtagandi.U mayin lablarini yuzimga

bosdi va "yaxshi"degancha mendan uzoqlashdi.Uning birgina shu sòzida

kinoya bor edi,kòzlarida esa dard.Lekin ular kulib turardi,hatto egasi

azobda bòlsada.Hayot eshikdam chiqib ketgach,kresloga holsiz

òtirdim.Zum òtmay garajdan sherdek òkiringancha minga qòyib chiqib

ketgan "Jip"ning ovozi keldi.Hayot ketdi.

16yildirki shu muammo-uni sevolmayman.Bu hech qachon amalga

oshmaydigandek tuyuladi.Lanat tegkanmi bu tuyguyimga .Hayot

yaxshi,meni tushunadi.Lekin har qanday sabrning chegarasi bor.U

mendan vos kechmaydi,shunchalik òjar u.Uning ma'yus kòzlari meni shu

yerga asi qilib qòygandek.Ketishidan oldingi qilgan harakatlari meni

noqulay vaziyatga soldi.Yuzimni burdim,kòzlariga qaraganimda butunlay

sehirlanib qardim.Hayotga yaqinlasha olmayman,bilmadim nega,Lekin

haligi ishdan u ham men ham boshqacha bòldik.U hoxlagandi,men yòl

qòymadim.

* * *

28-mart.Toshkent shahri.09:13

-Mariiiiiiiiiiii,Tur deyaqman senga!-Laziza sochlarini tarar ekan,dugonasini uyğotdi.

-Mari dedim.Uyğon,teatrga kech qolamiz.-Laziza qòlida taroq bilan kelib

uni turtib uyğota boshaldi.

-Laziii yuqol.Tinch q❖❖y,uxley-Marjona kòrpani boshini ustigacha tortib oldi.

-Tur.Bugun yakshanba.Ammamning qizi bugun 1-marotaba teatrda ròl òynaydi,bormasayli ranjiydi axir!-dedi Laziza zorlanib.

-Hozir turaman,dam olishniyam rasvo qilding.-degancha Marjona òrnidan turib,indamay vannaxonaga kirib ketdi.

-Mari 10daqiqada tayyor bol.Azizani kiyintiraman-deb tarođini olgancha Laziza Marjonani honasidan chiqb ketdi...Marjona erinibgina yuz-qòlini yuvib chiqgach òzini oynaga soldi.Ozgina shishgan qovoqlar tabini xira qilib,yuziga upa surtdi.Kòpga bormay shusiz ham gòzal bòlgan yuz yanada gòzallashdi.Marjonaning ixcham sepkilli yuzi,ozmuncha qalin jigarrang qoshlari,kichik burinchasi jingalak qoshlari kabi jigarrang sochalari uni juda yoqimtoy kòrsatar edi.Sariq tugmali koftasini va qizil shimini kiyib bòlgansi hamki,Laziza kirib keldi.

-Bòlaqol buncha ođir karvonsan.

-Bòldim,krosofkamni olay-deya shkafni qayta ochib krosofkasini oldi va Qizlar uchталashib teatrga ketishdi.Bugun Yakshanba emasmi odam teatrda i❖❖il-diđil edi.Lazizani amakisini qizi Komila bugun ilk marotaba saxnada ròl òynar edi,shuningchun Lazizaga tekin chipta tegkan edi.

Qizlar katta zalda òzlariga berilgan òrindiqlarga òtirishdi.Teatr boshlangach ular kòrishdiki Komila boy otaning erka qizini yani bosh ròlni òynar edi.Uning sherigi esa bir hinarmand yigit saxnada Komilani oshođi ròlini òynaydi.Marjona bir tomondan bu yerga kelganidan afsuslanmadi,ammo baribir oz ornida yakshanbani xis qilib uxlagisi kelar edi.Vanixoyat spektakl tugab,barcha òzini eshikga ura boshlagan vaqt,Marjonaning telefoni jiringlab qoldi.

-Eshitaman-dedi u shovqin tufayli ovozini kòtarib.

-Marjona tuzukmisan-telefon ortidan Mohira kenoyisini qòngiroqdek ovozi yangradi.

-Assalomaelykum,Mohira kenoyi yaxshimisiz.

-Raxmat asalim,men yaxshiman.

-Tinchlikmi?Yoqlabsiz Nodir ukam yaxshimi? amakimlarchi?

-Yòqda qizim.Ahvoling yaxshi bòlsa Laziza dugonanga ayt,Qosim amaking bilan 1haftaga bormay Òzbekistonga qaytamiz.

-Nima bòldi kenoyi?

-Shu amakingni picha mazzasi qochdi.Vatanimga qaytaman deyaptilar.Germaniyani shifokorlari ancha òquvli tez tuzalasiz desam,Yoq Vatanimga qaytaman deb turib olganlar .Shifokorlar ozmuncha sođayib ,yòlga yaraydigan bòlib qolsa,4-5 kunda javob beradi.

-Vooy shundaymi?Hop Lazizaga aytaman,keladigan kunlaringiz òzimiz aeraportga borib kutib olamiz.-Yaxshi qizim dugonanga aytib qòy,telefonini yoqib yursin,100marotaba qòngiroq qildima-a.

-Hòp bòladi,kenoyijon hòp.

Marjona telefonni òchirgach zalda odam qolmaganini kòrib kapalagi uchib ketdi.

Eshikdan chiqib u yoq bu yoqqa qaradi,qani dugonasi va kichik Aziza kòrinsa!

-Laziza-yey!Qanday begam dugonasan,manavi Marjona qani ham demay indamat surib yuboribsana...-degancha tez-tez ketar ekan g'arb tomondan chiqib qolgan tanaga urilib ketdi.Zarba kuchidan Marjona kapalakdek nimjon qiz bòlganligi uchun yerga o'tirib qoldi.

-Uzr sòrayman-deya tana egasi unga qòl chòzdi.Qiz dastlab uning oppoq tilla soatli qòliga sòng yuziga qaradi.

"YO hudoyim!spektakldagi hunarmand yigitmi?!Yuzlari buncha g'aroyib hech kimga o'shqamaydiya,ozbekmikan ?iya uzr sòradiku ozbekchalab,uzoqdan uncha etibor qilmabman,yaqindan ancha yoqimtoy ekan.Malla aralash qòng'irrang qoshchalariga ozimni osay!" degan kòp gaplar Marjonaning hayolida qaynay boshladi.

-Kechirasiz!-degan yigitni ovozi kòtarildi.

-Yaxshi-deb Marjona unga qòlini uzatdi.Qiz uning qòllari juda issiqligidan qolini tez tortib oldi.

-Inson degani yon-atrofga qarab yurishi kerak-Marjona qovo'gini uydi.

-Uzr sòradinku-deya yigit unga beparvolarcha nazar solib,yòlida davom etib ketdi.Marjona biror sòz deyolmadi,ortidan gapiray desa odobsizlik,gapirmay desa bu ham u uchun osson emas."Yaxshisi"deya oyladi u va miyyasidagi yuzaga chiqardi.

-Chiqish eshigini kòrsatib yuborolmaysizmi?-u yigitni ortidan baqirdi.Yigit joyida tòxtab sekin-sekin qizni oldiga kela boshladi

-Tashqariga chiqish niyatingiz bòlsa notògri ketayapsiz.Chiqish eshigi qarshi tomonda-ortiga bir qarab qòydi notanish yigit.

-Siz ham tashqarigami?

-Shunday.

-Birga ketishga qarshi emasmisiz-qiz ehtiyotkorlik bilan sòradi.

-Yoq -dedi yigit va marhamat degancha yol boshatdi-Spektakl ajoyib chiqdi-Marjona jim yurishni hoxlamaya gap boshladi.

-Sizga yoqganidan mamnunman.

-Avvaldan mana shunday teatrlarda ròl o'ynaysizmi?Bu yerdagilarni kòpini taniyman,siz esa notanish aktyorsiz.Uni ustiga aktyor ham deb bòlmaydi sizni...

-Tògri oylabsiz men san'atkor emasman.

-Unda kimsiz?-qiz yigitga qiziqib qoldi.

-Jaa kòp narsani bilib yubormadingizmi?-yigit sinchkovlik bilan ròparasidagi jingalak soch qizga tikildi.Bundan noqulay bòlgan Marjona

-Yoq-yoq,kòp narsa bilmadim.Shunchaki sòragandim,ròlingizni qoyilmaqom ijro etdingiz,ilk bòlsada, gap yoq.

-Hurmatli notanish muxlisam,eshik mana bu yerda-deya yigit eshiktomknga q❖❖li bilan ishora qildi.

-Sizchi?

-Men boshqa tomonga.

-Mayli,kòrishguncha -dedida Marjona yigitga jilmayib qòygancha eshik

tomon ildamladi.Yigit unga oz fursa qarab qolganini sezmedi ham,sòng boradigan xonasi tomon yòl oldi.

* * *

Uzoq hayollarim bilan òtirib qoldim.Sòng tepaga chiqib yotib uxladim.Ertasiga tongda Hayotni tanishi "Jip"ini garajga tashlab ketdi.Bu hayxotdek uyda men uchun ish yoq,2ta bòlib yashasaylik qayer betartib bòlar edi.Onda-sonda chanlarni artib chiqib turaman-u barbir oğir ish yòq.Avval Marjona yoshligiga uy ozgina tòzğir edi.Biz Hayot ikkalamiz bi qòngiroq soch qizaloqqa 14 yil yaxshi qaradik,aytgani-aytgan degani-degan bòldi.Shuni aytish lozimki bizni bu yerga kelganimizga 5yil bòldi,orada Toshkent viloyatiga ketdik,u paytlari Marjona 4 yosh edi.U yerda qizaloq boğchaga bordi,ta'lim oldi.15 ga kirganida Jizzaxga ketamiz desaylik,u shu yerda qolaman deb turib olgandi.Lazizani onasi bizga tanish edi,juda mehribon va latofatli ayol.Eri Germaniyada ishlagani uchun boy bòlsada saxiy qòli ochiq boylardan edi.3nafar farzandni tarbiyalab hech oz gòzalligini yòqotmagan ayol Marjonani ular bilan qolishini òzi iltimos qilgandi."Muazzam,jon singlim.Shu Marjona singlingizni biznikida qoldiring.Hayotjon ikkalangiz hali yoshsizlar shaxsiy hayotingiz bòlsin.Qòrmang,Marjona qizim meni oz bolamdek.Laziza bilna yoshlikdan òrtoqda yana dugonalar ayrilib bir-birlariga ichikib qplishmasin."degandilar.Bu ayolga ishondim Va Marjona ularnikida qoldi.Men u ayolga Hayot bilan yaqinda turmush qurganimizni va ota-onam erta vafot etib ketgach yolğiz singlim ozim bilan qolganini aytgandim.Mana 4yildirki Marini har har zamonda yòqlab turaman.Lazizani otasi onasi va ukasini Germaniyaga olib ketgan Laziza va singlisi Marjona ammalari qarmogida qoldi.U jida chiroyli qiz bòlgan.Oradagi kunlar meditatsiya bilan òtdi,toqqa chiqib peshingacha ichki hotirjamlik qilaman.Hayot tayinlaganidek fikrlarimini janlashga urinaman.Bugun 4-kun bòlib toqqa chiqmadim,qayerdandir paydo bòlgan ozimga bòlgan ishonch joy va vaqt tanlamadi.Varoqchaga dastlab Arslonni ismini yozdim,chiqish eshigi bor zaldagi kresloga òtirib ozimni bosh qòyib,qollarimni tizzamga qòydim.Kòzlarim yumuq holda miyyamdagi keraksiz òylarni quvdim,zimiston ichida Arslonni butun bir yuz qiyofasini aks etdim.Uning suratini butunlay yigib bòlgach u bilan òtgan kunlarimni òyladim.Bunga 17yilcha bòlib qoldi,lekin men òtmishimni aslo unutmaman.

Barcha gaplarni birma-bir eslab chiqdim,ular ichidagi bir-ikki holatlar etiborimni tortdi.U menga vampirliklarini aytgan kuni kòzida kòzoynak bor edi,bunga ajablangan edim,keyin u "òqishdan kelyapman "dedi.Savol:uni qayerda uchratdim?bor kuchim bilan òsha kunlarni eslashga ,atrofni òrganishga kirishdim.Qani bu osson bòlsa,huddi atrogni tuman qoplagandek gòyo,Faqat bekatda turganimiz yodimda.Tòxta,bekat qayerni bekati?Onam ishlaydigan shifoxonani chap tomonidagi "pedagogika"instutining bekati edi.Uniki bòlmasada,odatda institutdan chiqqan talabalar osha bekatdan aftobuzga òtirishar edi.

Naxot Arslon o'qituvchi yokida shunga oshaqagan biror kasbni tanlagan bo'lsa. O'ylab ko'rsam Arslon boshqa kasblarga unchalik mos emasdi. Yo hudoyim! ozgina bo'lsada yo'l korsatdin, balki asosiy yo'lnidir...

Holsizlanib divanga cho'zilib oldim, boshib quvillab miyyam qotib qolgandi. Ertasiga vaqtni ko'p cho'zmay, qachondan beri chang bosib yotgan "prado"ni minib Arslonni izlagani yo'l oldim. To'g'li hududdan chiqishda mashinani "moyka"qildirib, shahar tomon yo'limni davom etdirdim. Ixtisoslashirilgan va prezident maktablarini ko'zdan kechirdim, 6-umumiy o'rta ta'lim maktabiga kelganimda soat millari 12larni ko'rsatar edi. Bu maktab yangi qurilgan edi, buni maktab hovlisidagi yangi ekilgan gul va daraxtlardan bilsa ham bo'ladi.

"Arslon ismli o'qituvchilaringiz bormi?" dega savolni qayta-qayta maktab o'qituvchilariga bergan o'g'zim bu safar ushbu savolni navbatchi o'qituvchiga berdim

-Kechirasiz-u, bunday ismli o'qituvchi bizda yo'q. Asilbek ismli bir yosh yigit ishlaydi, bundan boshqa A harfidan boshlanadigan erkak o'qituvchimiz yo'q

Navbatchining javobi meni qoniqtirgandek bo'ldi.

-Nimadan dars beradi?- najot kutgandek ayolga qaradim.

-Geografiya-matematikadan, sizga bu ma'lumotlar nega kerak?-o'qituvchi ayol shubxa aralash menga baqraydi.

-Aytolmaysizmi osha yigit hozir qayerda?-ayolni gaplarini eshitamagndek surishtirishni dav etib ketdim.

-Hozir tushlikda bo'lmasa 7-a sinfda darsi bor. Kimligingizni aytasizmi?-ayolning qotmadan kelgan yuzi jiddiy aralash asabiylashdi.

-Raxmat -deganCHA kalidor to'risi tomon yugirib ketdim.

-Qayerga ketyapsan? Kimsan?! ey qiz...shoshma. Menga gap tegadi-deganCHA navbatchi ayol ortimdan shang'illab qoldi. It quvgandek tez-tez yurib ketayotib oldida otayotgan sinflarni eshigidan 7-a degan yozuvni axtarar edim. Topdim ham, chuqur nafas olib eshikni ochdim, hayajonli daqiqalar....

Eshikni ochishim bilan sinf to'la o'qituvchilar menga angrayib qolishdi, zum otmay barchasi baravariga turib salom berishdi. Ko'zim o'qituvchi stolida otirgan 30yoshlar chamasi oqdan kelgan yigitga tushdi.

-Asslomaleykum, Asilbek sizmisiz?-menga qiziqish bilan qarab turgan yigitga dedim.

-Yoq, o'rniga men dars otayapman-dedi yigit samimiy.

-Unday bo'lsa uzr-deya eshikni yopib sinfdan chiqdim. Sal qoldi yaxshiyam u Asilbek emas ekan, agar men deganida umusizlikga tushib chorasiz qolar edim. Maktab boshqacha qancha yoshligimni qoralamay u damlarga qaytishni hoxlar edim. Ken kalidor bo'ylab ketayotsam, ong tomonda bir eshikdam bir o'qituvchi chiqib to'griga qarab keta boshaladi. Meni payqamadi ham

-Kechirasiz-uning ortidan baqirdim-maktab oshxonasini ko'rsatib yubora olmaysizmi?

Osha kimsa men tomonga ògirildi

Yo tavba! Bu Arslonku! osha-òsha jiddiy kòrinuvchi yuzlar va sariq kozlar.Oq kòylak va qora shim yarashganinichi bu yigitga!

-Ars-lon!-benixoya qichqirib yubordim.

-Muazzam òzinmisan?-u yuzlarimga tikildi va oldimga uchib keldi-ha,ozingsan -u meni qucjoqlagancha aylantira boshladi.-Bormisan qadirton,seniyam inson sođinar ekanu-deya hayajonli gapirardi u.

-Bòldi-bòldi tòxtat-uning yelkasiga urib qòydim-boshim aylanib ketdi.

-Meni qayerdan topding,yoki biron ish bilan yurganmiding?-quvonardi Arslon.

-Bu yođi turib aytildigan gaplar emas

-Yaxshi-yaxshi oshxonaga boramiz,bir chashka kofe ustida sòzlab berasan-u tirsagimdan tortdi.

-Mayli

Biz maktab oshxonasing bir chekasidan joy oldik,jilmaygancha bir juvon kelib kofe tashlab ketdi

-Bu yerlarda nimalar qilib yuribsan?Bolalaringni maktabga gaplashgani keldingmi?-Arslon kofeni puflar ekan-ha,aytgancha seni bolalaring hozir ancha òsib qolgan bòlsa kerak,balkim ish izlab kelgandirsan.

-u òzining sòzlaridan bir kulib qòydi.

-Yoq-meni ovozim ozim istamasamda tund chiqdi.

-Unda nima qilib yuribsan,aytging kelmasa miyyangga kirishimga yòl och-ovozini pastlatdi-vampir bilan yashab bizdakalarni oldida ozingni qanday tutishni òrganib olibsan,tasanno!-Arslon chinakamiga chin yurakdan jilmaydi.

-Muammo boshqa-Arslonni yuziga qaramay etiborimni boshqa yoqga chalđitdim-Bola ham Hayot ham yòq

Arslon shoshmasdan nafas oldida ikki qòlini iyagiga tiradi-

Iltimos,ochoqroq gapir-kipriklarini pirpiratib qòydi

Unga barchasini ilojim boricha qisqa tushintirishga urindim.Marjonani asrab olaganimizni ,sevgilimda kònglim yòqligini va 16 yildan buyon hamon turmush qurmaganimizni,hiddi dòstlardek ikkalamiz 2xonada yashashimizni aytdim.

U qaxvani bir xòplab-Sabab bormi?-dedi

-Shunchaki kònglim yòq

-Bundan dòstimni habari bormi?-uning qoshlari chimirildi.

-Bilmayman

-Qayerdan bilar eding...axiir...-uning gapini davomini eshitgim kelmadi.

-Arslon bòldi,eshitishni istamayman-kòzlarimni qattiq yumib,yuzimni burdim.

-Sizlar yosh bola emassizlar-Arslonni ozgina zarda aralash ovozi yangardi.

-Jim dedim,iltimos,u faqat kònglimga qaraydi-qòllarim bilan yuzlarimni berkitdim.

-Nega unga bunday qilayapsan?aybi uni òtmishimi yoki qonxòrligimi?yo

bòlmasam hiyonat qildimi?Ayt seni nima azobga solayapti?-u

chinakamiga asabiylashar edi

-meni ortiq qiynama,bòldi-qòlimni peshonamga tiradim-muddao boshqa.

-Bundan ortiq muammo bormikan-u kinoyali yiz burdi.

-Mustafoni odami "банда"yig'ayapti-beetiborlik bilan asl maqsadga kòchdim.

-Mustafo allaqachon òlgan emasmi?

-Izsiz yòqolgan,bizga bularni Firdavsni ògli aytdi,Firdavs uni

kòrinbdi.Uning qobiliyatidan habardor bòlsang kerak.

Hayot yigitlarni yig' dedi,òzi esa Qozog'istonga ketdi.

-Bu bashoratga ishonsa bòladimi?

-Ishonmasdan iloj yòq,malum bòlishicha u hali Òzbekistonga kirmagan,u tayyorlanayapti,jang boshlamoqchi.

-2 ta savolim bor-u barmoqi bilan ikkini kòrsatdi.

-Yo hudoyim,Arslon!Bu yerda 2ta emas,kòp savollar yuzaga kelayapti.

-Òzingni bos,u kim va nimaga urush qilmoqchi.

-Bilmayman,Hayotni taxminicha u Mustafoni ògli,ismini Fotix dedi.

-Tushunarli-òyga botdi u.

-Iltimosim shuki,sen va boshqalarni bizga yordamingiz zarur-men

òrnimdan turdim-boshqa dòstlarni qayerdaligini bilsang kerak.

-Qisaman ha-u ham joyidan qòz'galdi.

-keyinroq biz tomonlarga òtsang,birga izlarmiz.Manzil * tushunarli

bòldimi?

-Yaxshi -deb menga ergashdi u.

Birga kalidor bòylab ketar ekanmiz

-Asilbekman degin-ayol aytgan gapni aytdim jilmaygancha.

-Shunday bòlib qoldi,xalq ichida Arslon bòlish o'g'ir ekan-u irshaydi.

-Ishing yaxshi,bolalar havfda emas deb umid qilaman

-Men parxezdaman-ku,Aytgancha òzingni qizing qalay?-u Marjonani nazarda tutdi.

-Ismi Marjona,hozir katta bòlib qolgan-dedimu ,tutungan qizimni eslab labimga kulgu yugurdi.

-Nasib qilsa kòraraman,sendan gòzal bòlsa ajab emas-u keng jilmaydi

-Ha ,u gòzal-oxirgi aytagan gapim shu bòldi,eshikga yetganimzda u bilan hayirlashdim,bu yo'giga òzim ketishimni aytdim.

Yelkamdagi zambildek to'g'ni yarmi arigandek bòldi.Bu yerga kelib azob

sotib olgan bòldim,Arslonni har aytgan gapi yuragimga borib nishdek

sanchilar edi.Òzimga achaman,naqadar xissizman.Mashinani to'g'

tomonga burmay,tòg'ri Hayotni avval boshqarayotgan mash'gulot zaliga

qadam ranjida qildim.

* * *

Inson sevib qolsa,har narsa,atrof-kurrayi zamin gòzal kòrinar

ekan.Yurakda sevgi kurtaklari ochilishi,qalbg'a iliqlikni olib kiradi,siz

uchun doim bahor bòladi.Qishni sovuq kunlarimi,yozni chillali vaqtimi

farqi yòq,uni kòrfaningizda tanangiz òt bòlib yonadi.Ikki yuzingiz qizarib yurak qafas ichidagi pirtilloq qushga aylanadi.Marjona sezmasdi tobora uni sevib qolayotganini,"yurak bòlishi mumkunmas"desa aql:"axir endi 10kun bòldi"deyar edi.U hech biriga quloq solmas edi,vaqt izmiga qarardi.Ularning tobora kòp-kòp korishishlari,hech bòlmaganda tasodifan kòrishib qolishlari,yigitni ham qizni ham òz xislarini larzaga solar edi. Teatrdagi holatdan 2kun òtib,Marjona maktabdan kelar edi.Jingalak sochlari hòl,sepkilli yuzlari esa sovuqdan qizargan edi.U òylardiki bugun ining eng baxtsiz kuni,ustozni ayrim sabablarga kòra darsdan sòng olib qoldi.Lazizaga ketib qolmasligini tayinlashiga qaramay ketib qolgan,yòlkira puli esa allaqachob kastyumi chòntagida ivib bòlgan edi.Osmonda sharros yomg'ir,lekin issiq emas,sovuq ham emas.Hòl kiyimda loyga botganча yòl chetida Marjona g'amga botib kelardi.

#Yaralangan_kòngillar

Baland inshoot oldidan òtayotganida,kòlmakdagi suvni bir mashina sacharatib òtib ketdi.Kiyimida tortib yuzigacha loyga bejalgan Marjonani tomo'g'iga bir nima tiqildi,kòzlarini yumib-ochib tez-tez nafas ola boshladi.Maqsadi yig'lab yubormaslik edi.Bu ust-boshda shuncha yòlni qanday bosib òtadi?Yòlida odam zoti kamdir,ammo òziga bu holati hecham yoqmayotgan edi.Oyoqlari yurgisi kelmay harakatga keldi,kòp yurmay ozidan òng tomonda turgan mashinaning qoraytirilgan oynalaridagi òz aksiga kòzi tushdi.Qanday achinarli!Yuzlarida loy do'glarisochalarida ham,kiyimi bir ahvolda lablari esa kukaray deb qolgan,axvol òtta rasvo.Mashinaga yaqinroq kelib sochlariga qòl tekizdi,chakillab suv oqayapti.

Shunda u qarab turgan mashina oynalari tushirildi,tushirilgan oyna ortida unga òsha teatrdagi yigit qarab turar edi.Marjona boshqacha bòlib ketdi,unga oz fursat angrayib qolganini sezib,tezda òzini nari oldida,yòlida shoshgancha keta boshladi.U bilmagandi bu mashina ichida odam bormi?yòqmi deb.Bòlsada u yigit bòlishini aqliga keltirmagan edi.

-Uzur sòrayman!-ortidan ovoz keldi.

Qiz ortiga ògirildi,mashinasi oldida yomg'irda yigit turardi.

-Hechqisi yoq-degancha qiz yana yòli tomon ògririldi.

-Shoshmang-yana ovoz berdi haligi yigit.Marjona tòxtamasada qadamini sekinlatdi.

-Yomg'ir noqulay emasmi?-yigit unga yetib olgandi.

-Noqulay,ammo boshqa chora yòq-u yashirib òtirmadi.

-Ust-boshingiz ivib ketipti,yuring mashinamda uyingizga eltib qòyaman-yigit qiz kutmagan iltifotni qilib uni lol qoldirdi,ammo yuzaga chiqarmadi.

-Yaxshi yigit yòlingizdan qolmang-u ming buni istasada rad javobini berdi.

-Bu ketishda ketsangiz òzinga yomkn bòladi,yuring eltib qòyay

Marjona sòzsiz yigitga qaradi,uning yuzlari hòl,sochlaridan esa yomg'ir tomchilari òynardi.

-Nega bu qarorga keldingiz bilmadim-u,ozingizga jabr qilyapsiz ortimdan

ergashib-qiz ozgina jilmaydi-roziman faqat orqa òrindiqqa òtiraman.

-Yaxshi-yigit bundan mamnun bòldi.

-Yomg'irni yomon kòraman-qizni qovoqlari uyildi,ular mashina oldiga kelishganlarida esa-aytinchni bu ahvolim bilan oriqlaringiz rasvo qilmaymanmi?-sòradi noqulay bòlib.

-Bu shunchaki buyum-qisqa javob qildi Marjonaning yangi tanishi.Qizning ozi kulmadi,kòzlari kulganча òrindiqqa joylashdi.

Shu-shu ikkalasi yaqin dostlarga aylanishdi.Marjona ochiq qiz edi,dòstidan tortinmas ozining yaqin insonidek kòrardi.Unga òzgalarni gap-sòzini qizigi yoq,u oz qilayotgan ishlarini tògri deb bilardi.Yigit va aiz òrtalaridagi dòstlik bòlmaydi,bòlsada kun kelib bu ikki yoshni sevgisiga ayalanadi.Hech bir juftlik birdaniga sevishib ketmaydi,avval dòstlik sòng qalin dòstlik keyin esa muhabbat..Eng yaxshisi yigit bilan dòst bòlmagan ma'qul,buni davomi hech òylanmagan vaziyatga olib keladi...

Zalda humorim chiqquncha shug'ullandim.Uyga qaytayotganimda havo bulut,tun tushgandi.To'g yòlida mashinalar serob edi,e'tiborimni chalgitmaslik uchun magnitafonni yoqmadim.Hayolimga Marjonaga telefon qilish fikri keldi,lekin ròdaligik yodimga tushib,yaxshisi ertaga qongiroq qilishni reja qildim.

Uyga kelgach dush qabul qildim va huvillagan uyni huvillagan xonasida yakka òzim uyquga ketdim.

Uygonsam eshik taqillar edi,ikkinchi qavatgacha ovozi yaxshigina eshitildi.Kimligiga òylab kòrsam qiziqish esimga tushmadi,halatimni ilgancha pastga tushdim.

-Hayrli kun-dedi Arslon eshikdan kirar ekan.

-Hayrli -dedim quruqqina-soat necha bòldi?

-15takam 8

-Hozir kiyinib chiqaman,òtira tur-deb zina tomon ildamladim,bir nima yodimga tushib qoldi joyimda tòxtab Arslonga ògirildim-choymi yoki qaxva ichasanmi?

-Sòraganing uchun raxmat,lekin shartmas-u uzun kresloga òtirdi.

-Hop.

Xonamga kirib,tògri kelgan kiydimda,yengil plashimni ildim.

Sochlarimni hozir turmaklab ,ozimga oro berish yoqmayotgan edi.Oyo'gimga baland qizil-qora aralash rangli kablokli tufliyimni kiyib xonadan chiqdim.

-Shoxzamonni izlaymizmi oldin,yoki Laziznimi?

-Sen Shoxni izla men,Laziznikiga boraman-dedi Arslon òrnidan turib.

-Men Shoxni qay gòrdan topaman-jaxlim chiqdi meni.

-Osson,Shaharni kòzgakòrinadigan luboy bar bormi klubi bormi

kirasanda barmendan kecha tunda kelib, qaysidir xonada o'chib yotgan bir yigitni sòraysan. Ishonchim komilki osha yigitlarni 98%i Shoxzamin janoblarini o'zlari bòladi. Hecj bòlmaganda klublar oldidagi mototsiklni izla-degancha dòstim indamay yurib keta **boshladi**.

-Yaxshi-kuya, Arson men uni qanday kòndiraman. Balkim... ozing borib gaplasharsan u bilan. -sekin uy eshigini yopib Arslonni oldiga bordim.

-Sen qidiraver, bitta yarimta burchakdan topgudey bòlsang ozim sizlarni topib olaman.

-Mayli, ozinga qara

Uyimiz tepaligidan tushganimzdan sòng o'z mashinalarimga o'tirdik, men Shoxni Arslon esa Lazizni izlagani ketdik.

-Kechiarsiz bizda bunday mijoz yoq-dedi dastalb kirgan klubim barmeni. Inadamay restoarndan chiqib ketdim. Mashinani o't oldirib yòlimni davom etdirdim. Shox kòchada ketayotib restoran va klublarga qarab

ketardim, zora birontasida mototsikl bòlsa. Axiyri tez yurishdan ensam qotib, yezlikni oshirdim, qayerdandir qora mototsiklga kòzim tushdiyu mashinam tormozini shunday favqulotda bosdumki chiyillab

ketdi. Ortimdagi mashina ham menikidan pasy ovoz

chiqarmadi. Yaxshiyam yon atrofda "GAI" yòq ekan, bòlmasam bu qoida buzarlilik uchun Salkam yangi "Prado" jarima maydoniga tushardiya.

Ulovimni chekaga olib, osha matotsiklni kòrgan barim tomon

shoshildim. Poshnalarim taqillab battar hayajonimni oshirar edi. Bar

oldida osha-osha tanish mototsikl turar edi, balonlari qalin qop-qora osha tanish mototsikl. U quyoshda turaribdi, bechora ulovga achindim, hali egasini kòrmadim ammo halittan unga ham achina

boshladim. #Yaralangan_kòngillar

Binoga kirishim bilan kòzlarim hecj nimani kòrmay qoldi hisob, yurib borganim sari esa tobora yoruqlashdi. Bir fursat atrofni kuzatdim, odam siyrak. Zaldagi rangli chiroqlar lippilamas sekin aylanardi.

-Kecha tundan beri shu yerda bòlgan biron bir mijoz bormi? -sòradim bardan Shoxni basharasini topolmagach gavdali va soqoli ozmuncha o'siq barmen yigitdan.

-Uzr-u men bilmayman kechagi smenada boshqa ishlagan-dedi u.

-Bilib berolmaysizmi, zarur edida-yumshoq muomala qildim. Yigit yelka qisdi.

-Unday bòlsa-bir eshik tomonga qarab -kochada turgan mototsikl egasini tanimaysizmi?

-Mototsiklga gap yoq-yigit bosh chayaqab qòydi-egasi tanish shu yerda kòp ucharataman

-Shu yigit kerak menga -dedim shoshilib

-Yaxshi qiz, uni kòplar sòrab keladi-yigit boshqacha iljaydi.

Ichimlik quyiladigan stul ustiga 100 mingatalikni shartta tashladim. -qayerdaligini ayt.

Yigit kulib yubordi-ayrim qizlarga qolaman-dee!-u qax-qax otib kular edi-4-

xonada" òchib" qolgan.Olib ketmoqchi bòlsang harajatini tòlab ket-dedi barmen kulishdan tòxtab.

Hech nima demay òsha xona tomon shoshildim,yòlimdagi odamlar menga qiziqish bilan tikilishardi.

1 2 3 va 4-xonaga kelganimda qandaydir kuch kelib eshikni tepib ochdim.Eshik sharaqlab ochilib taraqlagancha bir nimaga tegdi.Chekadagi yumshoq divanda boshini stul ustiga tashlaganча Shoxzamin(chamamda) qimirlamay òtirardi.Kòrgan odam uni òlip-pòlib qolibdi degan uyga keladi,xonani is esa..

chida bòlmaydi odamni bògadi.Bunday atmosferali xonada Shox rostanam tirikmi? degan òy miyyamga keldi.Betartib stuldagi bòsh idishlar,sigaret qoldiqlari bor shisha kuldonlar,bu yerda faqatgina Shoxni bòlmaganini oshkor qiladi.

-Holing shu ekanda-dedim yurib oldiga yaqinlashib-vampir janoblari Sochini siladimda sekin boshini kòtardim,kelishgan yuzdan asar qolmagan deb òylayotgan edim,òsha-òsha oppoq yuz,Hayotnikidek qòngirrang qoshlar...yana boshini joyiga tashladim.

-Eeee y!-uning yelkasiga kòrsatgich barmoğim bilan tegishdim.

U qimir etmadi.Barmoğimni bòyin tomiriga olib bordim,qanday jinnimana axir u vampir bòlsa.,puls unda nima qilsin.Dedimu ammo uni tomiri urar edi,tanasi muzdek.Tezlikda barmoğimni tortib oldim.Demak unda yurak bor,yurak bòlsa qon bòladi,qon bòlsa shuncha yildan buyon qay tarzda yosh tana bilan yashab kelmoqda.Yetmaganidek kashanda ham bu.Nima qilishimni bilmay yelkasidan itardim,zora tanasi qimirlaganini sezib uygonsa.Notugri òylapman yelkasidan itarsam divanga shalp etib quladi.Shoxni tanasi qòlimdan tez chiqib ketadi deb oylamagandim,palakat bosib meniyam tufligimni kablogi sirapnib,òng yelkam stulni qirrasiga qattiq urilib Shoxni ustiga quladim.

#Yaralangan_kòngillar

Yoq men bunday qilolmasdim,uning lablariga labim tegay-tegay deganda ,hatto uni taftini sezganimda men tòxtadim.Kòzim oldidan bir boshidan boshlab Hayot ikkalamizni òtgan kunlarimiz òta boshladi,eng oxirida esa Hayot òpmoqchi bòlganida yuzimni burganim,bularni ichida achinarlisi Hayot ketishidan oldin ozgina jilmayganча men bilan xayrlashagani bòldi.Men unga hiyonat qilolmayman.

Shoxzamin hamon meni kutib turar edi,ayni paytda u kòzimga hayvondek kòrinib ketdi,kònglim behuzur bòlib,undan qanday ozimni olganimni va hech nimaga qaramay Shoxni ustidan bosib òtib,eshikga yònalganimni bilolmay qoldim.

-Senda-ortimdan Shoxni ovozi chiqdi va meni bu tòxtashga majbur qildi-did yoq Muzzam!Sen,senga nomunosib odamlarni sevasan,Hayot senga arzimaydi...

-Ozinga bir qara-jorkanib qaradim unga-ozing kimsan?!Seni odamni

kòrish mumkunmi?Ha ,sen vampirsan...lekin shu nomga ham arzimading hayvoon.

-Hayot senga shu umring davomida nima berdi?Meni barchasidan habarik bor...yashirma seni unda kòngling yoq.Topganlaring asrandi bola bòldi-u gandraklab òrnidan turib ketdi.

Meni esa uni aytayotgan gaplari qonimni qaynatar edi.

-Kim gapirsa gapirsin sen gapirma.Soxta sevgini sendaqalar uchun sotib olish osson,sevgi bu-bir kecha.Har kuni senda sevgan inson almashadi.Notuğri gapirayapmanmi?-baqirib yubordim,ozimni gaplarimga ozim chiday olmay.

-Sen òylaysanki faqat mehr-muruvvat yana qandaydir begubor tuyğular...- u beetibor qayatardi-bu hayotga boshqa xislar bilan ham qarash kerak.

-Jin ursin seni!-tozğib ketgan sochlarimni changalladim-ehtiros nimani hal qiladi???

-Kòp narsani...-uning ovozi past bòlsada,ammo anniq eshitildi.

-SENDAN NAFRATLANAMAN!!!-qòlimga stul ustida turgan bosh shishani oldimda bor kuchim bilan boshiga urdim-LANAT TEGKUR!OLIB KET GAZANDAA!-deb bor ovozim bilan qichqirdim.

U avval qulagan yeriga qayta quladi.Shisha esa chil-chil sindi,hatto qòlimni ham tildi.Kòzlarimda shashqator yosh,ahni damda òlgim keldi.Bir karra Hayotni aybladim,u meni yana atayin qilgadek men uchun kòrishish oğir bòlgan,osha dòstlariga tashlab ketgandi...☒

#

Toğ qòynida bòlgan,butun bino va hovlisi devor bilan òralgan,panajarali darvozasi oldiga bir juft qirmizi kòzlar kelib tòxtadi,òtkir kòzlar ila atrofni kuzatdi.

-Faya Shavkatovna-telefon ortidan Fayruzaning kotibi bòlgan Sardorbekning shoshqaloq ovozi yangaradi.

-Eshitaman-dedi Fayruza rahbarlik ovozida.

-Qorovul xonaga bir rus millatiga oid qiz kelibdi.Qorovulni habar qilishicha qiz shu akademiyada oqimoqchi ekan.Nima qilay? Nodirabegimni oldiga jònataymi,yoki huzuringizgami?

-Yangi qiz bòlsa,oldida u bu kimi bormi?

-Bilmayman,Faya Shavkatovna qorovul bir qiz dedi .

-Juda galati...mayli Nodirabegim ikkalangiz u qizni oldimga eltinglar.-deb bòlgach Fayruza telefonni sharq etib qòydi.

Muazzam yuqolganiga 16 yil bòldi.Ammo Fayruzani hayotida katta ozgarishlar bòldi.Fayruzani taniga odam u qiz hech ham bunday kòtarilib ketadi deb òylamasdi.Muazzamni dugonasi maktabda a'lo baholarga oqir edi,dugonasi imtixon topshirgan yili u "Jahon tillari universiteti"ga òqishga imtixon topshirgan.Fayruza bu institutga imtixondan òtgandi ammo Muazzamni qayğusini oshirmay deb buni unda sir

tutgandi. Nogohon Muazzam bir kechada yuqolib qolgacha u tushkunlikga tushdi, lekin shuni esladiki Muazzam unga oxirgi uchrashishganida bergan savoli galati edi. Demak baxtiga yetdi, oyladi u. Bundan pich yengil tortdiyi konglining bir chetida rostdanam uning yoli togriman degan savol mavhum qoldi. Bundan song kop otmay Fayruza Londonga oqishga ketdi. U bundan benixoya shod boldi, kimam orzuliga birma-bir erishadiyu quvonmaydi. Fayruza samimiy va xushchaqchaq boglani uchunmi, ozi tengi Londonlik boy oila qizlari bilan tez chiqishib ketib qalin dost tutindi. Yoshlik yillari oqish bilan otdi. Orada esa u Ozbekistonga qaytib keldi, va yoshligida bir paytlar hayol qilgan orzularini esladi. U qizlar uchun alohida akademiya ochmoqcho edi...

Unda jahon tillari, sport, fan va boshqa turli yonalishlarga katta urgu berilishini hoxlar edi, bu nafaqat akademiya balki 18-25 yoshlar oraligidagi qizlarga lager ham edi.

Fayruza maqsad qildi. U orzu qilganidek akademiya yaratishga qattiq bel bogladi. Oz uyini garovga qoyib davlatda katta qarz oldi. Olingan pulga togli hududdan keng yer sotib olgacha, pulni yarmini olib qoydi. Olingan joy bahavo, tinch-sokin bolsada yeri tekis va ancha qattiq boladi. Yana bunday uzoq masofaga suv olib borish, usta chaqirib u yerni ishlarini bilan shugullanish mushkul ish. Fayruza yosh bolishiga qaramay mana shunday mas'uliyat qoshida turar edi, yerni olishga olib boshi qotdi, bu orada ta'til tugab Londonga ketdi. Yelkasidagi qarzni kelgusidagi badali, uni ustiga qilayotgan ishlarini masuliyati uni eza boshladi. Bir kuni Fayruzaning ingliz dugonalaridan biri uni bu holini sababini soradi. U ochiq sozlab berdi, uni roparasidagi Londinlik erkatoiy dugobalari bu kabi katta maqsadi bor dugobalaring sozlaridan angrayib qolishdi. Negaki qizlar ozlarini tengdoshlarini bunday harakatidan lol edilar. Shu bilan Londinlik qizlarning dadalari yosh rahbarni qollashga kirishdilar. Ular Fayruzaga homiy bolib, keng yalanglikdan 3 ta bino kotarib berishdi. Bunday olib qaraganda butunlay akademiya Londinlik homiyilar tomonidan qad rostladi. Chet ellik fermalar homiylik qilayotgan qizlar akademiya ozbekistonlik fermalar ham homiylik qilisha boshlashdi. Fayruza akademiya oqituvchilarni ozi yigdi, ozi ham oqituvchi boldi. Fayruza ingliz, rus, fransuz va nemis tillarini yaxshi bilan edi, yana sportdan habari bor.

Fayruza 31 ga kirganida Feyza Shavkatovna nomini oldi. Akademiya yuksalib, uning rahbarini yutuqlari ham oshdi. Hatto davlat prezidenti qizning bu yutuqlarini bemukofot qoldirmay, "Yilning eng yosh va tirishqoq rahbari" mukofoti bilan qutladi.

Shundan song mana 3 yil oldiki, qizlar lageri har yili 600tadan 18 yoshdan 25 yoshgacha bolgan qizlarni qabul qiladi. Fayruza ancha ozini tilklab oldi, uning uy-joyi bor mashinasi, mansab va hurmati bor. Ota-onasini

hojiona-xojiota qildi.Nimaiki niyat qilgan bòlsa barchasiga ega bòldi.Lekin hamon uning boshi ochiq edi,u òylardiki barcha narsam bor er nega kera deb.Albatta,Fayruza uncha-buncha yigit kishi qilolmaydiga ishlarni qildi.Barchasiga uni yengilmas va tinmay qilgan mehnatlari sabab bòldi....Fayruza bir zum òtgan kunlarini òylab,bir zum hayolga botdi.Eshik ochikishidan hayollarin chalğib,kòzoynagini tòğrilab yaxshilab joylash oldi.Xonaga dastlab Sardor sòng Nodirabegim va yangi kelgan qiz kirishdi.Ular gapni boshlashmasidanoq Fayruza vaziyatni tushundi,u odamni qandayligini bilar edi,bunga uni kop yillik oshirgan malakasi sabab.Tezlikdan vaziyatni oz qòliga oldi,va u bu boshqa millatga oid yangi kelgan qizga yashirin hayrat ila razm soldi.Negaki Fayruza bu rangpar qiz kimligini bilar edi.

-Ism-familiyasi Veronika Sergeyeva ,millati rus.-deya qisqacha ma'lumot berdi Nodira jiddiy ovozda.

-Yaxshi,bizning bağrimiz keng-Fayruza Veronikaga òtkir nigohlar bilan qaradi va kotibiga-chiqishinglar mumkun,yangi kelganga ozim etibor qarataman-dedi.

Nodirabegim indamay xonani tark etdi,Sardor esa bir Veronika va bir boshligiga qaragancha xonadan zòrga chiqdi.

Fayruzani ichida qòrquv bòlsada u buni oshkor qilmadi,u bu vampir qizni ne istakda bu yerda turganini bilmas edi,eng yaxshisi ortiqcha guvox va odamlarni qoldirmaslik degan qarorga keldi,shu qarori bilan yordamchilarini xonadan chiqazib yuborgandi.U uchun akademiya dagi qizlarni tinchligi,hamma qiz unga oz qizidek.Xonadan Fayruza va qizdan bòlak odam qolmagacha ,1 daqiqaga qolmay vampir qiz tashlanib qoldi.Arvox kabi òziga tashlangan vampirdan kim chòchimaydi deysiz?Ammo Fayruza òzini yuqotib qòymadi,bòynidan bòğib turgan sovuq qisqich qòllarga tòsqinlik qilmadi.Shunchaki chiroyli oxu kòzlar bilan qarshisidagi qonxòrga kòzoynak ortidan xissiz boqib turar edi.

-Butun lagering aralash yoq qilib yuboraman - dedi qiz vishillagancha rus tili aralash notanish lahchada Fayruzaga qirmizi kòzlar bilan yeb qòygudek baqrayib.

-Nima istaysan...

Shoxzamin turgan xonachaadan choqishim bilan Arslonga urilib ketdim.

-Nima bòldi?Nega kòzingda yosh?Qòling...qòlingni qayerda tilding-havotir aralash U qòlimni ushlab sòroq qila boshladi.

-Arslon tinch qòy meni...-uni hatto yuziga qaramay qòlimni yulqib olgancha kòchaga chiqib ketdim.Òzimga sigmas edim,jaxlim chiqar,bir tomondan ojizaligimdan siqilardim.Kòchaga chiqsam,Shoxni mototsikli kòzimga tashlandi,u menga balodek kòrinib telbaga oshqab oyoğimdagi tuflilarni yechib orqama-ketin mototsiklga ota boshladim.Bu mendan òzgalarga girtta yovoyilikdek kòrinar,lekin ular meni ichimdagi dardni tushunishmaydi va bilishmaydi.Shu ishlardan ham kònglim tòlmay mototsiklni tepdim,u qulagan bòlsada hecham jaxl òlgur

bosilmas,qòlimni qonagani yetnagandek endi oyoğim oğrir edi.

-Bòldi,òzingni bos-Qayerdandir Arslon paydo bòlib ikki qòlimdan qattiq ushlab oldi.

-Arslon,sen uni nima deganlarini bilmaysan-hiqillab qòllarimni chiqarishga urina boshladim

-Nima degan bòlasada gaplarini ozinga olma,u òzida emas-u tushuntira ketdi-oğir bòl,hamma gaplarini unut...hòpmi unut-Arslon menga qarab baland ovozda gapirar edi.

-Qòyvor qòlimni,uyimga ketaman!-unga qichqirdim-Senam Shoxni yonini olasan,undan ham senlardan ham nafratlanam

Baqir-chaqirimdan sòng Arslon qòllarimni qòyib yubordi.Jaxlim tarqay demasdi,tarqatishni da istamas edim.Yalangoyoq mashinam oldiga yurib borib,unga òtirdim,qarsillatib eshikni yopgancha tezlikni birdaniga oshirib shahar bòylab uyga ketdim.

Umuman hech nimani òylamas edim,mashinani uchirib toğ tomonga ketar edim.Uyimga yetmay turib,yòldagi yalanglikga kirib ketgan burilishga haydadim.

Va mashina yòlidan ancha uzoqlashgach mashinadan tushib,atrofqa quloq soldim.Sokinlik...yomon odamlarni baland ovozi va shaharni gavjumlik mujassam bòlgan ovozi yòq.Shu men tinchib qoldim,jaxldan asar qolmadi.Shunday bòlasada Shoxzaminning gaplari miyyamda aylanar edi.

Òtgan ishlar kòz oldimdan film lentasidek birma-bir òtdi.Ayni vaqtlarda qòldan keladigan hech vaqo yòq,faqatma-faqat ojizlik.Kòzimdagi issiq tomgan yosh,yuzlarimni siypalayapti ,qanday achinarli...men yana yolğizman.

Qancha turdik bu yerda nomalum,ozmuncha keng bepayon dalalar bilan dardlashib mashinaga mindim.

Mashinani garajga ham qòymay,uyga kirdim-u 2ta uyqu dori ichib òzimni tushagimga otdim.

Çazab-nafrat doimo bizni mahf etishga urinadi.Shu ğazabni sochsam undan qutulish osson kechadi deb òylaymiz gòyo.Askida bu òylar...òylar emas .

Jaxli chiqqan odam òylamaydi,fikr yuritmaydi.Uning maqsadi yagona bòladi,urish va yanchish,zora shu bizni jaxldan xolos qilishiga ishonamizm

Aytinchi bu harakatlar bilan taqdir izmiga qarshi chiqolamizmi?Yoq u bunga yòl qoymaydi,barcha aybni bizni ustimizga tashlaydi.Qani edi taqdir kòrsatganlar yolğon bòlsa...afsus u doim tòğrisini kòrsatadi.Barchasiga aybdor òzimiz bòlamiz,tanxo òzimiz!

#Yaralangan_kòngillar

Marjonaning hayotiga qaraydigan bòlsak,u òsha oddiy hunarmand yigit ròlini òynagan yigitga tobora oshiq bòla boshladi.Bir kuni òsha yigit Marjonaga dil izxori qildi,bundan qizning kòngli kòtarilib butun dunyoga

sig'madi. Dastlab dostlik bilan boshlangan bu tuyg'ularni davomi shunday kechishini u allanechuk sezib turar edi. Ularning kunlari birga o'tar, kun bo'yi dars va u bu narsaga chalg'ib yursada kech tushushi bilan sevgani bilan birga bo'lar edi. Ularning bir-biriga bo'lgan cheksiz muhabbati, sof sevgisidan go'yo, bu dunyo boshqa olam edi. Kech tushganda ikki yosh sayr qilishar, osmondan yulduzlar ko'ringanda esa mashinada tepalikga chiqib tungi shaharni tomosha qilishar edi.

Huddi shunday uchrashuv vaqtida Marjonaing telefoni jiringlab qoldi, bu Muazzam edi. Marjona telefonda suxbatlashib bo'lgach hor'ginlik bilan telefonini chontagiga soldi.

-Tinchlikmi?-yigit undan so'radi.

-Unchalik emas-qiz ho'ssinib ortidagi mashinaga suyandi.

-Qandaydir muammo bormi?Yuzing hor'ginlik egalladi.

Marjona unga ozgina qisiq jiggarrang ko'zlari bilan mehrlil qarab.

-Uyimdagilar shahrimga qaytishimni aytishdi

-Nega?

-Bilmadim-Marjona yig'lab yubormaslik uchun pastki labini tishladi-opam aytdi,ertaga uyda bo'lar ekanman.

-Siqilma-yelkasidan quchdi yigit-seni ozim shahringa eltaman,balkim shahringa ko'charman men ham.-yigit qizga jilmayib qaradi.

-Aldamang-qiz yigitni gapidan kuldi-bu yerga baribir ishingizni tashlab boshqa shaharga ketolmaysiz.

-Sen qayerdan bilasan-yigit Marjonaga boshini qiyshaytirib qaradi-seni butun umr shu yerdan qoldirishim yoki o'zim seni ona shahringa borib qolishim mumkun

-Faqat rostini ayting,haqiqatdan men bilab keymoqchimisiz?

-Albatta

-Juda soz-Marjona jilmayganicha yigitni yuzidan o'pib qo'ydi.

Qancha uxlaganimni sezmadim-u,kimdirni sochlarimdan oxista silaganidan kozlarimni ochdim.Ochdim ammo yana yumdim,umuman turgim kelmasdi,"uyqu dori ko'plik qildi"o'yladim o'zimcha.Ko'p yotmay qayta ko'zlarimni bazor ochdim,kiprikklarimni og'ir-og'ir qoqqancha boshimni yostiqtan ko'tardim.Xona chirogi yoqig' edi.

-Ancha charchagansan shekilli,kop uxladim-qayerdandir Hayotni ovozi yangradi.U tushagimni narigi tomonida otirar edi.

-Salom-deganicha boshimini qayta yostiqa tashladim-qachon kelding?-ovozim zo'rg'a chiqdi.

-Ertalab keldim,uyni yolg'iz qoldirib yakka ozing uxlab yotibsan

ekan,mashinang ham garajda emas-u meni ro'paramga yonboshladi

-Haa-dedim zo'rg'a va yana kozlarimni yumdim-soat necha bo'ldi?-vaqtni bilgim keldi.

-Kechgi 7.Hayrli kech-dedi Hayot ovozi asa yaaqindan chiqdi.

Ko'zlarimni sekim ochib unga qaradim,yaaqindan u chizilgan suratdek korinadi,shu hafta ichida yanada rangni oqargandek.

- Buncha yoqimtoysan-qòlimni yuziga olib bordim
- Telba qiz-uning lablariga kulgu yugurdi.
- Shunday yotaveramizmi?-yuzimni shiftga qaratdim.
- Pastdan vampirlar bor ,kòp odam yígildi.Albatta seni ishlaring bilan.Shox,Arslon,Laziz keyin Miryoqut ham rozi bòldi-u òrnidan turib òtirib oldi.
- Men emas Arslon tufayli shunday bòlgan,uni yordami ancha tegdi.
- Dostlarni soğingandim,yur pastga ,sen kòrsang quvonadiganlar bor-u tushagimdan tushib,kiyimlarini tògrilay ketdi.
- Juda soz,sen boraver men hozir-unga tabassum hadiya etdim.
U ketgacha kechadan beri almashtirmagan kòylagimni almashtirib,pastdagi keng xonaga tushdim
- Vooy meni uyquchi dugonaaam-deya Osha -osha gòzal qiyofasini yuqotmagan Rayxona kelib meni qu choqlab oldi.-bormisiz chiroyligim,kòrishmaganimzda necah yil bòldiya
- Nimasini aytasiz,vaqt òtib ketyapti-kamtarlik qildim.
- Sizni juda soğingan edim,shu muammolar bòlmaganida kòrishmas edikmi?
- Siz aytayotgan muammolar bolmaganida ham,sizni topish mushkul bòlardi,diydor shirin Rayxona
- Bu hayotni ichida har narsa bòladi Muazzam,boshga tushganni kòz koradi,ne qilsak ham ozimiz tanlagan yòl...
- Shunday
- Yo hudo!Muazzam òzingmisan-tusatdan Virdavs paydo bòlib qoldi.
- Ha ozimman-tishlarimni korsatib jilmaydi
- Òzgaribsan qadir don,Hayot bilan bòliib tağin,bizni unutib yubormadingmi?-soxta ginali qaradi.
- Biz jigarlarni unutmaymiz,dòstim.Sizlarku yoq bòlib ketgan-deya oldimga Hayot keldi.
- Kim bizga ozini Saodat degan edi-Firdavs menga qarab bir qoshini kòtardi.
- Bòldi-boldi esaldim!Bu juda kulgili ammo bu laqqa tushirgan odammim uchun soddalik bòlgan-muğombirona irshaydim.
- Ha shayton qiz sanda,Muazzam-Firdavs kulib yubordi-u vaqtlar ajoyib edi,uni menga yetkazgan senasan,Jilmayibgina turgan Rayxonaga boqib,menga mamnun qaradi.
- Xursandman dostlarim,hozir qaytib kelganimdan song minaddorchilkbi davom ettirasiz-dedim kulib.Bu gapimdan yígilganlar baralla kulib yuborishdi.
- Tezroq kelaqoling-dedi Rayxona

Anchadan buyon bunday kulmaganim uchunmi tomoğim quruqb ketdi.Oshoxona tomon ketayapmanu,ayrim notanish odamlar kòzmga tashalanayapti.Muammo shunchalik chuqurmi ancha odamni yígishipti.Oshxonadan iliq suv ichib chiqayotgandim,yòlimdan Shoxzamin

chiqib qoldi. Kechagi ishlar yodimga tushib, kayfiyatim tushdi. Oldidan indamay otmoqchi edim, yòlimni tosdi.

-Òtqazib yubor-dedim yuziga qaramay.

-Muazzam sendan kechirim soramoqchi edim, kecha nimaiki bòlgan bòlsa uzr, afsusdaman.-u yuzimga qarab gapirar, men esa yerga qarab turardim.

-Mototsiklni holidan bildimki, kòngling kop oğripdi. Kechirolsang kechir, osha onda òzimda bòlmaganman-u bir oz jim qoldi-kechirasanmi?

-Maslahatim zararli odatlarni yigishtir-unga aytgan sòngi gapim shu bòldi, boshqa gap qilmay oldidan òtib ketdim. U joyida simyoğochdek qotdi. Xonaga qaytganimda dòstlar gurunglashib turishar edi. Men borganimdan song u yoq bu yoqdan suxbatlashganimzdan keyin mavzu jiddiylashdi. Firdavs nimalarni kòrganini va yaqin kelajakda nelar roy berishi mumkunligin bayon qildi.

-Chamamda Fotixni niyati boshqa-dedi Firdavs rasmiy ovozda-u Mustafoni qolgan boyligini izlayapti, keyin u boylıklarga hukmdori biz deb òylayapti.

-Shuni sababi tufayli biz yemagan somsamizga pul tòlaymizmi-dedim men.

-Bunday olib qaraganda bular Fotixga boğliq, biz unga uning harakatlarini davomi nimaga olib kelishini bildirishimiz darkor-deya Arslon qòllarini qirsillatib qòydi.

-Lekin Arslon, bu ish bilan hech nimaga erishilmaydi-Firdavs beparvo-uning imperiyasi kuchli

-Bozdagilar ham kam emas-Hayot suxbatga aralashdi-men ozga vampirlarni bundan habardor qildim

-Yaxshi-kuya-Shox oychanlik qilib gap boshladi-Fotixni qisman bòlsada niyatidan habarimiz bor, biroq...uni eshigimizni qoqib kelishini kutamizmi. Dostim senga bir savol: biz shunday òtiraveramizmi? Barcha bashoratchiq dostimizga qaradi, Shoxzamin òrinli savolni bergandi

-Yomon habarni bayon etsam; Men kormay qoldim, malum qilamanki Fotixni yaxshigina jamoa yiggan va bu yerda faqat katta bir ziddiyatlarni koryapman.

-Ana xolos, hali anniq bòlmagan urushga tayyorgarlikni boshlayapmizmi?!-dedi Shox surbetlik qilib.

-Maynavozchilik qilma!-gapni egasiga yuzlandim-Firdavs nima qilsin-a?! Sen jamoani ishonchsizlikga boshlamay, ozingni harakatingni qil. Dushman sen oylaganing kabi ogohlantirib kelmaydi Shoxzamin javob qaytarmadi, tirsaklarini tizzalariga qoygancha, yuzini olib qochdi.

Hayot esa qòllarimni qollari orasiga olib, siqib qòydi.

-Umuman olganda nizolarga òrin yoq, urush bòlmasa aksincha yaxshikusokinlikni buzdi, Hayot yiggan jamoadoshlarimizdan biri.

Shundan song biror kimdan sado chiqmadi, barcha oz oylari bilan band

edi

Kòp òtirmay Firdavs davrani 1-bolib tark etdi.Sòng boshqalar sekin-asta birin-ketin har yerga tarqalib ketishdi.Yiğilganlar bir butun vampir ,qonxòr,kòrshapalakdek tunlari uxlamaydigan.Uning ustiga Rayxona ham endi inson emas.Uning ògli vampir bòlasada kòproq odamga oshqaydi,ismi Botirxon ekan.Vampir zuriyodi tez yetiladi,shunichun Botirxon katta yigitlarga òshqaydi,ozini tutishi ham shunday,aslida U Marjonadan 1yosh kichik.Kòcha eshigi bor zalga chiqdimda,uzun kresloga oyoqlarimni chiqarib joylashib oldim,bu yer ancha shinam va tinchroq.

Qiziq?Ertaga Marjona kelsa uydagi muxitni kòrib bularni kim deb òylar ekan.Uydagilarni Hayotning dostlari deyman.Hayotni òzi aytganidek Marjona uyga kelishi bilan,boshqa shaharga jònatib yuboramiz.

-Salom-deya hayollarimni uchirib Arslon kirib keldi,men kabi kresloga chòkdi.

-Salom-dedim men shunchaki.

-Ahvoling yaxshimi?

-Chidasa bòladi.

-Shoxazim uzur sòradimi?

-Ha sòradi,buni unga sen aytdingmi?

-Yoq men aytmadim,bechorani ayamay kaltakladinmi?-hazil qilyabdi deb òyladim Arslonni,lekin gapida kulgu aralshmagan edi.

-Gapiga yarasha boshiga shisha bilan urdim-dedim Arslonni sòzlariga hayron bòlib-boshqa zarar qilmadim.

-Boshi yorilgan,biqini va qorin atroflariga tiğli buyum bilan yaralashgan,toğriroği yaralagansan.

"Nima!?" Hayratdan qotib qoldim,va asabdan bòlsa kerak kulib yubordim-qanaqasiga?

-Havotirga òrin yoq,yara bitib ketdi.Odam bashara qilib oldinga yetaklab keldim.Haligi...tufligingni qaysidir xonaga qòydim.Temirga tegkgan bòlsada jin ham urmabdi-dedi u yarim tirjayib.

"Blqiniga tiğli buyum tiqqansan!"nazdida aytilgan gap quloğim ostida jaranglab turardi.Oxirgi òtgan xodisalarni kòz oldimga olib kelsam Shozxamonni yaralagan tiğq emas,tufligimni poshñalari edi.Qanday vaxshiylik qildim,unga ichim achiyapti.Bechora òrnidan zòrga turgandi,kiyimga qaramagandim,fudbolkasi qizil rangda edi,qon bòlgan bòlsa kòzim tushmagan.

-Shoxga achindim-dedim bir nuqtaga tikilib.

-Ozi nima bòlgandi-Arslon qiziqsinib,kòzimni bir nuqtadan olib,yuzimni Arslonga qaratdim.

-Aytadigan gap emas

-U senga biror nima qildimi?-sinchkov qaradi.

-Shunday...kònglimga tegadigan gaplar qildi.-Dòstimga bor gaplarni aytgim kelmadi.

-Arlooon,yigitlar seni chaqirishyapti-Hayot oldimizga yurib-yurib keldi.

-Yaxshida,hozir ketyapman.-u òrnidan turgacha,Arslonni òrniga Hayot joylashdi.

Men jim òtirar edim.

-Nimalarni òylayapsan?

-Hech nimani

-Qanday ham yaxshi ham yomon bòla olasan?

Men joyimdan qòzgalib Hayotga ògirildim-odamga bođliq u yaxshi men yaxshi u yomon men yomon.

-Bòldimi?-uning yuzlari kuldi.

-Ha boldi,bu murakkab emasku axir

-Men bòlsam murakkab deb òylabman

-Yoq bu dunyoda yomon odamni òzi yòq.Yaxshilar kòp,lekin yaxshini yomoni bòlmasa kerak...

-men yomonman-u mađzun boqdi.

-Nimaga yomon bòlasan?Senj bu kòrinish turingni òzi bir mòjiza

-Sen shunday deysan-u qollarimni qoliga oldi.

-Chunku seni yaxshi kòraman-deya shox ohangda uning qòllarini siqib qòydim.

U ğaroyib qoziq tishlarini kòrsatib kuldi,shunda undagi qorachiqlarni ancha kattalashganiga guvox bòldim.

-Ahvoling joyidami?-kòzlarini nazarda tutdim

-Yaxshiman...-dediyu biroq,uning qora kòzlari tagidagi qorayiqqlar meni havotirimni oshirdi.

-Hayot hammasi yaxshimi?Kòzlaring va ularni tagi boshqacha bòlyapti-havotir aralaga joyimdan turib unga yaqin keldim.

U titray boshgandi,kozlari yonidagi tomirlari qora ttusga kirgancha vurtib chiqardi,bu qorqinchli edi.

-Qòrqirtma,ssenga nima bòlayapti???-yanada yaqin kelib,qollarimni yelkasiga qoydim.

-Arslonni chaqir!-u meni òzidan itarib,hirillab ovoz chiqardi.Qorqib ketganim sabab òrnimdan tezda turib boshqalar turgan xona tomon yugurdim.Arslonga Hayotni tariflagan edim,u gapimni yakunlamasimdan shoshib ketdi,ortidan Firdavs va Shox ham.

Men ortda qolgan xonaga kirganimda uy betartib xolda edi,yigitlar esa hadeb titrab qòllaridan choqishga urinayotgan Hayotni devorga tirab turishar edi.Menda yurak qolmadi,qòlim bilan ođzimni yopgan xona tòđrisiga yaqinlashdim.

-Nimga...bunday...-ovozim chiqmasdan turib.

-Shox uni olib ket,iloji boricha uzoqroqqa-deya Firdavs Shoxzaminga baqirdi.

-Nega?Hayotga nima bòldi?-ularni oldiga yaqinlashayotgan edim,kkmdir tirsagimdan tortdi.

-Muazzam borma,senga ziyon yetadi-dedi qol egasi Shoxzamin.

-Unga nima qildi?

-Qonga extiyoj sezayapti-tirsagimdan qattiqroq tortdi.

-Unga yordam kerak-qolimnj Shoxni qòlidan chiqarishga urindim.
-Qanday?!-Shox salkam baqirib yubordi.Va yana tortqilagancha eshik tomon tortqilay ketdi.

Rostdan qanday?Firdavs va Arslon jon xolatda uni devorga tirab turishibdi,Hayot esa battar tipirchilab ozodlikga chiqib meni yoki kimnidir qoniga tashna .Yuragim boshqacha bòlib,unga yordan berolmaganimdan afsusalana boshladim.Kòzlarimga yosh tòldi.

Nima qilay?biror nima qòlimdan kelmaydi,qòlimni tomirini unga tuta olmayman,u azob chekayapti.

Agar unga oz qonimni tutsam u ozini bundan sòng kechira olmaydi.Ammo mana bu qòrsni qòlida indamay ketolmayman.

-Toxta!-dedim salkam chinqirib,u tòxtadi.

-Qòyvor meni,olib ketsam bu meni aybim bòladi,Jooon Shoxzamon meni qoyib yuborgin-yalingannamo unga bechora qiyofada qaradim Yoq-u jiddiy mimikasini òzgartirmay qayta yurishda davom etdi.

-Odam bòlmaysan...-deya qòlimni qattiq silkitgandim nogohon qòlimnj qoyib yubordi.Shunday yugurdimki misoli vaqt tòxtab qoldi.Meni tòxtatib qolish uchun uringan Miryoqutni qolidan chiqib,Hayotni oldiga kelishim bilan.Tavakkiga labimni labiga bosdim va qatti bòsa oldim.Quloğimgacha qizib ketgan bòlsamda,titrashdan tòxtagan Hayotni yuzimni yashirish barobarida bağrimga bosdim.Yigitlar allaqachon uni ozod qilishgandi,uyalib ketganimdan ortimga qaray olmadim...

-Yosh bola qilib yubording-Hayot asliga qaytgandi-raxmat senga-u meni shunday qattiq quchdiki hozir mehri chiqib ketadigandek.

-Yashasin Muahabbat!-dedi Arslon tantanavor ovozd.

U meni quchoğidan bòshatganidan sòng atrofga kòz tashladim,kòp kozlar bizga qaratilgan,ular da men kòrgan narsa tushunarsiz xislar edi,vampir muhabbatni tushunar edimi.Bir nima etiborimni tortdi,yigitlarni ichida Shoxzamin yoq edi

Ertasiga ertalabdan qòl telefonimga ancha paytdan buyon teldan kòrsatilmagan qadirdon raqamdan qonğıroq bòldi.Bu Fayruza edi. U bilan bu uyga kòchib kelganimizga 1yildan oshib qolganda boğlangan edim.Yilda 2-3 marotaba qonğıroqlashmasakda ora-orada korishib turadigan bòldik.U hammasidan habardor sevganim kimligi va kimni tutingan ògli bòlganligidan,hatto 17 yil oldingi hayotimdagi tub burulishlardan ham.

"Menda doim barchasi joyida,hayotim yaxshi"deganimda Fayruza atayin tekkazib" Sevganing Mafiyani ògli bòlgandan keyin barchasi yaxshi bòladida"degandi.U qayerdan bilsin bizni dardlarimizni.Fayruza salom-alik qilob indamadi faqat orada 4yil deganda akademiyasiga borishimni,òsha yerda uchrashishimizni aytdi.Biror kimga bildirmay,odam yetaklab kelmas ekanman.Fayruzani qonğıroqğidan sòng ust-boshimni alishtirmoqchi edim,Marjona qonğıroq qildi.3soatda uyda bòlar

ekan, aytishicha syurprizi bor emish. Ilojini boricha yengil kiyinib pastga tushdim, Hayot yigitlar orasida turganicha bir nimalarni muhokama qilar edi. Qayergadir yòl olganimni sezdi shekilli, oldimga yòrgaladi

-Qayoqqa ?-dedi pichirlab.

-Hozir kelaman-zudlikda unga baxona izladim-shaharda ishim bor

-Aldama-u sezdi

-Aytayapmanku tez kelaman

-Qayoqqa ketayotgan bòlsangda òtta ehtiyotkor bòl, Fotix shaharda ekan. Balkim senga sherik bòlarman.

-Fotix...shu yerda deysanmi?-uning habaridan shoshib qoldim.

-Ha

-Maylu extiyotkor bòlaman, kòpgamas 2-3soatda kelaman-deya eshik tomon burilgandim hamki, Marjona menga qòngiroq qilgani esimga tushib qoldi-Mari kelyapti, 3soatda shu yerda bòladi, men u paytgacha uyga qaytolmasam uydagi holat haqida unga nima deb aytishni bilasan-a?

Hayot sozsiz "ha" manosida ishora qildi. Garajdan mashinani olib, akademiya tomon odimladim. Kun issiq, quyosh charaqlab turardi. Mashina derazadini ochib qòygandim, tez haydayotganim sabab ichkariga salqin shabada kirdi, bundan kayfiyatim kòtarildi. 1,5 soat ichida lager darvozasi oldida paydo bòldim, temir panjarali darvoza oldida maxsus kiyimli qòriqchilar sergak turardi. Fayruza oldindan meni kelishimni aytganmi deyman, mashinani payqashib datvozani ochishdi. Akadmiya hovlisini ichiga kirib ketdim, ikki oldi daraxtzor yòlidan yurib, "prado"ni akadmiyani bosh binosi soyasiga qòydim.

Akademiya kirib makrab davrimni eslab yubordim, negaki bi yerni har burchagidan maktab isi keladi. Oldimdan òtib ketayotgan 2qizdan qabulxonani sòragandim, òzlari olib borib qòyishdi.

-Assalomu aleykum-deya qabulxonaga qadam bosdim, u yerda 25-26 yoshlar chamasi yigit va makiyaji òziga yarashgan òrta yosh ayol òtirishardi.

-Vaaleykum assalom, Xush kelobsiz-yigit joyidan turib jilmaydi

-Menga Faya Shavkatovna kerak edi

-Marhamat òtiring, oquvchilarni biz qabul qilamiz-yigit stolni men tomon surarakan, niayimni notuğri tushunib

-Kechirasiz, meni Fayani òzlari shaxsan chaqirgan edilar-òzimni huddi òngaysizlanayotgandek tutdim.

-Ha-a, shunday demaysizmi oldinroq-yigit tishlarini koz-koz qilib kuldisizmi Nodira opa eltadi

-Yuring singlim-deya jilmayganicha ayol òrnidan turib, meni Fayruzani xonasi tomon boshladi

Qabulxona kalidoridan chapga burilsa 2-eshik ekan. Chuqur nafas olib eshikdan kirgan ayolni ortidan Fayruzani xonasiga kirdim.

-Faya Shavkatovna, bu qizni chaqirgan ekansiz-dedi Nodirabegim mendan oldin.

Ne koz bilan kòrayki bizni ròparamizdagi charm kursida sariqdan kelgan,kozlari katta-katta chiroyli albatt,osha-òsha dumaloq linzali kòzoynak taqqan Fayruza òtirardi,oradagi yillar davomida hech òzgarmagan faqat picha tòlishibdi.Ayolning gapidan song u stul ustidan turgan qo'g'ozlardan kòzini olib etiborini bizga qaratdi.U hamon sochini bòyamapti,yoshlikdagidek qòng'irrang sochi oz rangida.Fayruza meni kòrgan bòlsada toliqqanamo kòzlarini òzgartirmay

-Ketishing mumkun-qisqa qildi dugonam.Nodirabegim chiqib ketgach u kursidan turib oldimga keldi va meni qattiq ba'griga bosdi.

-Muazzam...dugonajonim bormisan?Jigarim-uning ovozidan payqash mumkunki u yig'layapti.-seni juda so'ginib ketdim.Tiriksan va oldimdasan Biz shu turishda ozmuncha tebranib turdik-hech òzgarmapsan-a?-u ba'gridan bòshatib

-Hayotni qobiliyati tufayli

-Nimani yordamida bòlsada ozgarmagansan,seni kòrsam yoshligimni qumsayapman.

-Nega sen ham òzgarmagansanku

-Nima deganing bu-u òzini mendan olib-qara qancha semirib ketdim,yuzlarimga qara osilib ketgan.

-Hechamda sendek mashaqqat chekkan qiz uchun bu katta yutuq bòlsin!

-Maylida,kel maqsadga kòchamiz,salom-alik bekorchi gaplar keyin bòlaveradi.-dedi Fayruza nimadandir òng'aysizlanib,oldidagi qo'g'ozlarni chekaga surib qòyarkan.

-Eshitaman,zudlikda chaqiribsan,demak arzirli gaping bordir

-Sen òtir,-u oldidagi stolni oldimga surib qòydi.

-Yaxshi-deya men joylashdim,u borib joyiga òtirgach ohista kòzaynagini yechib bir chekaga surib qòydi.

-Muammo bor...

-Qanday?-tushunmay unga baqraydim

-Bu kattami kichikmi,har xolda dugonajonim, shaxsiy hayotinga katta tasir korsatmay qòymaydi.

-Yanami?Nimalar deyapsan Fayruza?-havotirga tushdim negadir,hozirda bizga Fotix bilan bòlmoqchi bòlayotgan ziddiyatlar yetib turgandi.

-Sendan iltimos,bu gaplardan va hozirgi soatlarda bòladigan vaziyatdan siqilma

-Fayruza meni ezmay tezroq gapir-ozmuncha asablarim taranglashdi(shu kunlardan ancha asabiy bòlib qolganman).Dugonam oldidagi simli telefonni olaymi-omaymi deb qoliga oldi,u orqali kimgadir bir qizni xonasiga olib kelishlarini aytdi.

-Bundan 3-4kun oldin akademyam darvozasi oldiga bir qiz kelib,uni bu yerga kiritishlarini sòrabdi-deya gap boshladi Fayruza-xonamga olib kirishdi,galatidek kòrindi menga ota-onasiz yol'giz òzi,qòlida na xujjat bor na pasport.To'g'risi surushtirmadim,uni kimligi menga allaqachon ayon bòlib qoldi...

Fayruzani gapi uzilib qoldi,xonaga yoshi katta bir ayol boshchiliga bir qiz kirdi.Kòzim ayolga ergashib kirgan qizga tushdiyu,joyimda muzlab qoldi,nahotki!!! U VAMPIR EDI!Malla ingichka qoshlari,shunday malla kalta sochlari u qizni bizni millatga xos emasligini anglatsada,qordek oppoq yuzlari,kòzi tagidagi qora teri,qip-qizil lablar va qirmizi kòzlaz barchasi uni vampirligiga dalil edi.U qiz hech mmeni uyimdagi vampirlarga oshqamaydi,qizda men tanigan vampirlarga qaraganda sovuqlik kòp.Qiz menga sovuq nazar solganida titrab ketdim.Bu vampir Fayruzani qizlar akademiyasida nima qilayapti?Ayni vaqtdagi galvolar yetmasmidi.

Fayruza ayolni chiqasib yubordi.Sòng;

-Vera òtirishing mumkun-dedi u ruschalab.Qiz òsha sovuq nigohlarini olmay ròparamdagi stolga òtirdi.

-Bu òsha...-davom etdi Fayruza

-Bilaman-qiz tilga kirdi.

-Muazzam bu yoǵiga senga aytadigan gapim yoq,qolganini Verani ozi aytadi,oǵir bòl dugonajon-Fayruza huddi kimnidi òlganligini aytalmayotgandek òñǵaysizlanar edi.Bu esa meni battar jinimni qòzitmoqda.

-Sen Hayotni taniysanmi?-qiz savolga tutdi.

-Ha.

-U seni eringmi?

-Yoq

-Sevasan-a?

-Ha

Qizni yuz tuzulishi ozgina òzgarib,bir zum sukut saqladi.bu kòpga chòzilmay

-U ham seni sevadimi?

-Ha-men Fayruzaga yuzlandim-bu nimasi?

-Uni savolariga javob ber-dedi dugonam.

-Hammasiga necha yil bòldi?

-17-18 yillar bòldi.

-Seni sevganing kim?Va u kimni odami bòlganligini bilasanmi?

-Bilaman,qani ozing menga aytchi,sen kimsan?-uning savollari jonimga tegdi.Allaqanday rashkmi bu,Hayot ikkalamizni munosabatlarimizni notanish qiz surishtirayapti,yana u vampir ham.Kim bòlsada men jim turolmayman.

-Endi eshit!-Qiz stul ustiga mush tushirdi.Men uchib tushdim-oshha sen

Sevadigan Hayoting meni hayotimni barbod qilgan.Mafiyozlikni

tashladi,qonni kamaytirdi boldimi?Yuq u hamon uchiga chiqqan

VAXSHIY! VA JIRKANCH...-qiz òrnidan turib ketdi-sen qayerdan tushinar eding,uni begubor yuziga,yoqimtoy kòrinishiga va shirin sòzlariga oshiq bòlgansan.Uni avval qanday bòlganligidan habardor bòlsanda guvohi bòlmagansan...qurboni bòlmagansan.-u qabdaydir qattiq iztirob ichida boshini egdi.

-Bu gapingda nima demoqchisan?-u tengi òrnimdan turdim,ovozimni zardali kòtardim-U senga nima vahshiylik qildi.

Bu sòzlarimdan qizni holati òzgarmagan bòlsada,Fayruza oğriq bilan yuzini burdi.Hech tushuna olmayapman,u qiz faqat Hayotni ayblayapti,nimaga uni gapirayapti?aynan uni?Ròparamdagi vampir qiz harakatga keldi,joyiga sekin chòkin,qòllarini stulga qòyib menga qaradi.

-Bunga ancha yil bòldi.Rossiyaning chegaraga yaqin bir chekka qishloqchasida ota-onam bilan birga yashar edim.Ularni mendan,meni esa ulardan bòlak yaqinlarimiz yoq edi.Bir kuni tunda oilam bilan kech uxladik,negaki òsha kuni dadamni tuğilgan kunlari edi-qiz mayin jilmaydi-xonamda bir òzim uxlar edim,boshim yostiqqa tegkaniga kòp bòlmay,pastdagi xonalarda buyumlarni singani va onamni qichqirgan ovozlari eshitildi-qizni yuzi asabiy qiyofa oldi-men juda qòrqdim.Tushagimdan tushib eshikga yetmasimdan,u ochildi...xona zulmatga chòmgan edi,kirib kelgan odamni yuzi anniq kòrinmaasada ayrim yoruğliklar sabab odamni gavdasi va yuz tuzilishi birozgina xira kòrinib turar edi.U odamni niyati yaxshi emasligini payqadim va deraza tomon shoshildim Ammo yera olmadim,u oldimda paydo bòldi va dast kòtargancha qayta yerga zarb bilan uloqtirdi,jon achigida chinqirib yuborgandim,u oğzimni berkitdi va...-qizni kòzlari qop-qora tusga kirdi,titrayotgan qòllarini bir-biriga chalishtirib,boshini stulga tashladi-u meni nomusimga tajovuz qildi.U payti atiga 16 yosh edim.Tuğilgan kunimga 2oy vaqt qolgandi.Ming afsuslar bòlsinki òsha mash'um kechada men,menda bor barchasidan ayrildim.Ota-onam,nomusim va odamligimdan...

...men u odamni agar odam bòlsa Vampiriligini bilmagan edim.U shuncha qiynagani yetmagandek tishini bòynimga botirdi.Men oylagan edimki bu yoğiga òldim deb,qani edi shundau bòlganida...qani edi!

Uni hikoyasni ortiq tinglagim kelmadim,kòzlarimni qattiq yumib oldim,sababi kòzimga yosh tòlgandi.Mayli,kòzlarim namlandi ham,ammo uni bu aytganlaridan nima olishimni bilolmadim

-Bundan nimani tushunay?Nega bularni menga aytding?-dedim qizga.

U òrnidan shartta turdi

-U HAYOT EDI!!!-

-bunga dalil bormi-gapiga zudlikda javob qaytardim.

-U men bilanligiga kimdir uni chaqirdi va u osha tomonga qaradi,Uni chaqirishdi,endi tushundingmi?Men bulardan sòng uni kuzatdim,Bizni qishloq aholisi Mustafoni yaxshi tanir edi,u bilan yuradigan itlarini ham.Mustafoni qishloq ahli "Охотник"nomi da tanishadi.U odamlarni òldirishini bilar edik.Meni uyimga bosqinchilik qilib huntezlik qilgan u edi,meni dunyoyimni vayronaga aylantirib,yaqinlarimni sòngi qonigacha qoldirmay oldirib ketgan ham u.Òsha Hayot va sheriklari uni aytganinj qilgan.-qiz baqirib gapirardi.Men esa qizni bir gapini taxlil qilguncha boshqasi kelardi.

-Ishonmayman-xissizlarcha qizga tikildim.

-Muazzam seni uni bilmaysan.-Fayruza kuyinchaklik qilib oraga qòshildi.

-Men uni yaxshi bilaman,otmishda kop qon tòkgandir ammo kimnidir nomisiga tegmagan.

-Sen shunday deb ❖❖ylaysan.Men seni va uni anchadan buyon kuzataman.Hayotni òldira olmas edim,sababi oldida doim boshqa kalla kesarlar bòlgan.U gòyib bòlib qoldi,keyin uni 16yarim yil oldingi bazmda uchratdim,oldida sen bor eding.Sizlarni baxtingizni kòrib boshida seni yòq qilish niyatida bòldim.Yoq,seni yòq qilolmasdim barchasiga birdek aybdor Hayot edi.Sòng uy portladi,ishim osson bitdi,ammo bu òlim unga ancha yengillik qildi deb,afsuslanib yurgan vaqtim Rossiyaga ketdim.Vaqt òtib sizlar sođligingizni bildim,qayerga joylashganingzini ham.Xullas kalom hecha uni òldirishga qulay vaqt topolmayapman,iltimos sendan,uni oldimga olib kel...-qiz qirmizi kòzlar bilan meni kòzlarimga tikildi.Uni kòzlarida gipnoz bor,va buni anglashim mushkul bòlmadi.

-Gipnozing tasir qilmaydi.

-Buni sezdim,shunday bòlasada iltimos qilaman uni menga olib kel-qiz yolvordi.

-Yòq

-Yòq degin-qizni muloyim yuzini,boyagidek sovuq qiyofa qopladi,u òrnidan turib-agar 2 kun ichida u oldimda bòlmasa-Vera Fayruzani oldiga borib yuzidan chimchib qòydi-dugonajoning va bir dunyo qizdan ajralasan.Tanla qanxòr vampircha yoki begunox jigaring va farishtadek qizlar.-u labini yalab qòydi.

-Sen adashasan Veronika-men ham òrnimdan turdim-Mustafoni oldida Hayotga òshqash odamlari bisyor.

-Sen bir vaqtlar Hayotingdan **Qishlođida bòlganmisizlar deb sòra.Agar u ha yoki javob berishdan qochsa bu yođi ravshan.

-Fayruza men bilan ketadi-bizni suxbatimizni kuzatib òtirgan dugonamga ishora qildim.

-U guvox,shu yerda qoladi-dedi qiz.

-Agar dugonam va qizlarning sochidan bir tola yoshi tòkilsa,kallangni olib olovda yoqaman-dedim ğazab tonidan eshik oldiga kelib.

-Qòqib ketdimeeeey ,gòzalim men seni hozirgi holingni bilaman,òldirasan meni Agar da Fotix ozingni yoq qilib yubormasa.-Vera yoqimsiz iljaydi va-Chao! Menga Hayotni tezroq yetkaz.-deya qòl siltadi.

Bino Eshikidan chiqa solib, mashinaga òtirib katta tezlikda akademiya binosidan chiqib ketdim.Shu kunlarda anchagina muammolar boshimni qotirayotgan edi.Bu tashvish shartmidi menga,bu ketishda alamimni mashinadan olib òlib ketmasam bòldi.

Òlsam yaxshi,Hayotni bu ishlarga qodir bòlgan deb òylamayman.Vampir qiz uni qilmishlari haqida azobda gapirayotganida uning ğaroyib kòzlari yodimdan òtdi.Shunday agar Hayot savollarimga Verani gaplari haqligiga

yaqin javob bersa,òsha on yuragim tòxtasa kerak.Uni Verani oldiga olib boraman deyman-u,usiz bir zum yashay olmasligim tufayli qay yòlni tanlashga qiynalaman.Koshki edi uni sevmaganimda,Veraga qilgan vaxshiyliklarini eshitgan zahotim uni qizni qòliga topshirardim.Shunday bòlsada unga nisbatan nafratim oshdi.

Mashinani uy oldigacha haydab borib,undan tushdim.Uyga kirish barobarida kimgadir ròbaro bòldim,kimligini anniq eslolmadim,kòzlari tanish.

-Akin!-dedim joyimda tòxtab

-Salom Muazzam-dedi u ona tilimda.

-Qanday qilib?-kozlarimni katta katta qildim.Rostdanam uni bu yerda turganiga ishona olmas edim.U butunlay òzgarmagan.

-Òzim ham bu yerda sizlarni uchrataman deb òylamagamdim-dedi u

-Vanixoooyat Muazzam keldingmi?-qaysi gòrdan bòlsa ham Hayot paydo bòlib qoldi.

-Ha keldim.

-Sen 2-3 soatda kelaman deganding,4soatdan oshdi...

-Uzr,lekin Akin qayerdan keldi-men haligacha hayratdaman.

-Bu yoğini ozim tushuntiraman-deya u hech qilmagan qiligini qilib kòtarib olsa bòladimi.Boyagi Verani gaplari ichimdagi vulqon barchasi shundayin qaynayaptiki Ozimni zòrga bosayapman.

-Qayoqqa òlib ketyapsan?-meni kòtarib ketayotgan odamga(vampirga).

-Tepaga.

Akin qolib Hayot bilan tepaga chiqdim,u meni yerga qòyay demasdi.

-Tushursangchi-jaxlimni uningchun kichik shaklini nomoyon qildim.

-Hoziiir..-deya u òzini xonasini eshigidan olib kirdi.

-Tushunmadim,nega bu yerga olib kirding.Aytgancha boshqalar qani?-dedim shoshib

-Ular ovga ketdi

-Sen-chi?

-Men ovga chiqqishim shart emasdir-u yerga qo'yib undan uzoqlashmoqchi bòlganimda belimdan òziga tortib qòlimni ortimga qayirib ,belimdan quchib oldi.

-Senda juda muxim gaplarim bor-yuragim pitirlab ,yuziga ilojo boricha qaramagancha gapirdim.

-Balkim keyin aytarsan-u bu yerda bizdan bòlak odam bòlmasada pichirlab gapirdi.

Kechagi halot yodimga tushib,òzimni undan tortmoqchi edim,befoyda bòldi,qimirlay olmasdim.

-Iltimos qon kerak bòlsa ovga boraqol-negadir ovozim qaltirab chiqdi,negadir emas buni bilar edim.

-Qorqayapsanmi?-u yana òsha ovozda,bu safar uning ovozi quloqlarim tagidan chiqdi.Boynimga ancha yaqin turar edi.

-Ha-dedim men.Kòzlarim negadir yoshga tòldi,balkim bu Hayot haqidagi

jirkanch malumotlardan birini bilganim uchundir.Kòzimdan sizib chiqqan yosh uning yuziga tushdi.Hòrsinib qòydida yuzimdan ohista òpib qoygancha mendan **uzoqlashdi**.

-Nima muxim gaping bor ?-dedi u

-Arzirli gap yoqkuya,oylab kòrsam ****qishloǵidan bòlganmisan?Tabiati gòzal emish.**

-Faqat shumi-u hafsala aralash qarab tushagining oyoq tomoniga òtirdi.
-ha.

-Bòlganman,Mustafo ayrim vaqtlari shu qishloqchaga hujum qilardi.

-Unda sen bòlganmisan-ich etimni yemirayotgan savolni berdim.

-Men Mustafoni òǵli va ish boshqaruvchisi edim-ozgika sukut qilib-albatta men bòlganman.

Oǵir yutundim,kòzlarimga qayta yosh keldiyu ularni yashirdim,oldindan bilganimdek kòksimga oǵriq kirdi.

-Bular senga nima kerak-uning ovozida sinchkovlikni payqadim.Eshik tomonga ògirilim

-KERAKMAS!-degancha eshikga yunaldim.Eshikga yetib ulgirmasimda u paydo bòlib eshikni tòsdi.

-Nima gap?Nega zarda qilyapsan?-Hayotni qovoǵi uyildi,qoshlari chimirildi.

-Hech gap yòq-yuzimni burdim.

-Menga qara-kutilmaganda yuzimni qòli bilan qattiq ushlab òziga qaratdi-koshki edi men bilmasam.Ayt qayerga borganding?!-dedu u ovozini kòtarib.

-Hech yoqqa-yuzimni qisganidan arang gapirdim.

-Aldayapsan.

-Yoq

-Gapir qayerga bording?-u baqirib berdi,men qorqib ketdim,yuragim dukillab tez-tez ura boshladi.

-Sen jirkanch vaxshiysan!Sen osha aytgan qishloǵingda bir qizni zòrlab vampiq qilgansan!!!!-dedim ichimdagi vulqon portlab.

-Nima deyapsan?-uni yuzlarida hayrat aks etib,qòlini yuzimdan oldi

-Shunday yomonsanki,òtmishing mislsiz vaxshiyliklarga tòla.Nega seni oldinroq bilolmadim-a?!Kòzlarim shunchalik kòrmi?Endi barchasini bilaman Hayot,aytchi nega seni oldingi qonxòrliging uchun men tovon toòlashim kerak...

-Bas qil!Bu gaplarni senga kim aytdi?Òylab gapiramayapsan shekilli-

Hayot hech nimadan behabardek edi.Unga qarata bisotimdagi bor haqoratni yoǵdirib,Verani hikoyasini qisqacha qupol tarzda unga aytib berdim.

-Men emas edim-dedi gaplarimdan song Hayot hotirjamlik bilan.

-Qanday ishonay?

-Ishonasan,bòlmasam Verani oldiga aldab olib borgan bòlar eding.

-Ketaman-qòlimni eshik tutqichiga olib bordim

-Yòq-u òsha qòlimni qattiq ushlab oldi.

-Qòyvor qolimni sendan jirkanaman-unga qarata oshqirdim.U qòlini shunday kotardiki,ular musht bòldi qoli menga yetib kelmay yòlni yarmida tòxtadi.

-Ur!Nega tòxyading?

-Jin ursin seeni!U qizni men bilmayman,mayli ota-onasini qoniga chang solgan mendirman

AMMO U QIZGA QÒLIMNI UCHINI TEKKIZMAGANMAN!!!

Ishonmasang yur oshani oldiga-qòlimni tortib eshikga yunaltirdi.

-Bormaysan-uni toxtatishga urindim-Vera seni òldiradi.

Hayot meni gaplarimga quloq tutmadi,pradoga otqazdiyu eshikni qulflab katta kòcha tomon harakatlandi.

boya men haydagan tezlikdandanda tez mashinani boshqararib ketar,qòllari orqali ròlni qattiq ushlaganacha kòzlarini yuldan uzmasdi.Manzilga yetgunimizga qadar ikkalamiz jim ketdik.Mashina akademiya binosini eshigi oldiga kelganda tòxtadi.Hayot pradodan tushib kelib meni eshigimni ochdi.

-Bu ishing ozingni boshinga balo bòladi-dedim uning kòzlariga qarab mashinadan tushmay.U churq etmadi,qolimdan tortqilab ushlaganacha mashinadan tushirib akademiya tomon olib kirib ketdi.Uning bu qopolligi asab tomirlarimda musiqa chalardi,kuchim yetsayu ayamay kaltaklasam.Vampir bòlmaganida koshki edi,bu tomonini ozim bilardim.

Fayruzani xonasiga olib boradigan kalidorni kengroq qismiga kelganimzda Hayot joyida taqqa tòxtab qòlimni qòyib yubordi.Nimagadir besaranjom bòla boshladi.Bular shunchaki emasligi anniq edi,kutilmaganda sharpadek paydo bòlgan qiz Hayotga shunday tashlandiki bechoraginani zalni u tomoniga otib yubordi.Qorqandanmi men baqirib yubordim.Devorga urilgan Hayotni yuzi burushdi òrnidan amallab turgandi hamki Vera qayta uni devorga urdi.Joyimda qòrquv aralash shok holatda turardim,qayerdandir jon hovuchlab yugurib kelgan Fayruzani kotibi bu manzarani korib baqa bòlib qoldi.Kozi menga tushishi bilan Kotibni ortidan kelgan Fayruza uni boshiga òt uchirish moslamasi bilan boshiga urdi.Yigit shapillab quladi,unga hozircha shunidi qulay,shundoqam kòp hodisaga guvox bòlib yubordi.Nimagadir chalgib qolgan Vera Hayotni qoldan chiqardi bu safar Vera dushmanini qoliga tushdi.Jang Hayotni tomoniga ijobiy kòchayotgan edi,Hayotni orniga boshi devorga qattiq tiralib turgan Veradan Hayot soradi

-Senga nima kerak?-u qizni kallasini tobora bògib tepaga kotara boshladi.

-Maqsad bitta ,seni yoq qilish-qiz qiynalmay javob berdi.

-Seni hayotingni rasvo qilgan men emas edim qizaloq,jaxannam yoqasida tursangda òldiraman deysan.Tekin olimni òzinga sotib olding-Hayot qizni shunday kotarar ediki uning bòyni aralash yuzlarida shisha siniği kabi siniqlar paydi bòla boshladi.Bu huddi sopol qògırchoqni darz ketishiga oshqaydi.

-Bòlmagan gap,hammasiga nuqta qoygan sensan Hayot...men bilaman.-

qiz baqirib yubordi,jasoratiga qoyil qoldim olaman deb tursada "egardan"tushmayapti.

-Bolmasam bilib ol-Hayot ham u singari ovoz kòtardi-senga osha tajovuz qilgan yomon,aslida Mustafoni qorçonida mash'um kechada yonib ketgan.Portlagan.Men ularga sherik edim,uy ichiga kirganimda ota-onang allaqachon olib bolgan bolgan.Men seni hatto kòrmadim ham,meni sen tuxmat qilayotgan ishlar bilan ishim ham hushim ham bòlmagan.Meni ishim Mustafoni qolidagi qotillarni ishini kuzatish bolgan!!!-Hayot qolini qoyib yubordi.Vera yerga jonsiz quladi.Bòynini ushlagancha-Ulardan biri uni Hayot dedi-qizni boshi egik holda.

-Men aytdim,ishim qotillar ishini kuzatiiish.qolgani menga qorongu...- Hayot qizga achinish aralash jaxl kozlari bilan qarab turardi.

-Yuuuuqool!-qiz shinday chinqirdiki zalda bu aks sado berib yanada vaximali tus oldi.

-Yoq bòlib ket-Hayot qol siltab meni oldimga kela boshladi.

-Bu yerda qiladigan ishimiz qolmadi-dedi u.Qiz yerga chòkkalab sozsiz otirardi.Fayruzani qolini siqib qoygan boldimda yurishga shaylangan Hayotga ergashdim

Umuman olganda Hayotni kuchi qizga yetadi deb òylamagandim.Verani kòzlari qizil u anch rangpar.Hayot kelsak u odamga òshqaydi,kozlari rangi òzgarmaydi xisob.U qon ichadi kuchli balkim sezgir.Hayot "Supre killer"shunhadir uning kuchliligi.Shunday daqiqalarda uni juda yaxshi kòrib ketaman,sochlarichi...

Oldimda bòlsada qayta-qayta sevib qolaveraman.Yuzimga benixoya kulgi yugurdi,buni payqagan Hayot-Qòrqib ketmadingmi?-U mashinani boshqarib ketardi.

-Aksincha

-Marjona keldi-dedi u.Meni esimga tezlikda eshik oǵzida Akinni kòrganim keldi.

-Akin qayerdan paydo bòldi?-dedim shoshib

-Marjona ikkalasi sevishibdi.

-Nima!!!!?-uchib tushdim.

-Ha

-Bu qanday gap bòldi,bunga sen shunchaki qaradingmi?Hayoooooot-jaxlim chiqib ketdi meni.

-Jaxling chimasin ikki yosh bir-biriga kòngil qoyibdi,nimasi yomon.Marjonani oldida uni doim himoya qiladigan kuchli odami bòladi.

-Bu yomonmas-ozmuncha hovurimdan tushib-u hali ancha yosh.Akin esa...uning yoshi katta.

-Men ham yosh emasman-u menga bir qarab qoydi.

-Shuni òylasam,seni uyingdan qochib ketgim keladi-dedim hazillashib atayin uni asablarini buzish uchun-qanday daxshat..-qoshib qòydim

U chiroyli qoziq tishlarini kòrsatib sosiz menga qarab shirin kulib qoydi.

Ertasiga Firdavs va uning oldidan hovliqgancha boshqa yigitlar kirib kelishdi.

-Fotix shu yerda-dedi u kela solib-uning odamlarini oddiy halq ichida kòrishibdi.

-Biz nima qilamiz-dedi Shox loqaydlik bilan.

-Hujum qilamiz.

-Uni qayerdaligini bilasanmi?

-Yoq ammo hujumda oldin albatta reja tuzamiz.

-Ungacha Fotix shu yerga kelib bizni uyni ozida qopqonga tushirsachi?

-Hech qanday!U bu uyga kelishga qurbi yetmaydi.

-Menda bir reja bor-deya bir yigit suxbatga qoshildi-ularga xòrak tashlasakchi.

-Bòlmaydi-dedi Arslon keskin-xòrak sen bolasan tògrimi?

-Yoq-yigit oz fikrini aytganidan pushaymon bòldi

-Sizlar uni odamlarini kòrishipty dedinglar,balkim osha odamlardan birini qòlga olarmiz-men boshqalardan qolishmay fikrimni aytdim.

-Bundan foyda chiqishiga ishonmayman.Biz bitta rejaga taya olmaymiz-dedi bizni eshitib bòlgan Firdavs.

-Nima qil deysan!-Shoxni ovozi asabiy kòtarildi.

-Biror kim senga harakat qil demayapti Shoxzamin-Hayotni undan qolishmagan holda jaxli chiqib.

-Bòldi dostlar.Menda tayyor reja bor-Firgavs ikki tomonni tòxtatib-Ozimcha yaxshi yol bu ganim tomonni kuzatamiz qayerdan chiqib qayerga kirishyapti.Qulay fursat tuğilsa inini ozida yostigini quritishimiz mumkun.

-Boya shu mavzu kotarilgandi.Barbir òzimizni muhofaza qilishimiz kerak,aytinchi biz ular ortidan yurganimzda bu uyga bosqin uyoshirib qolishlari hafdan holi emas.-dedi boshqa vampir

-Unday bòlmaydi.Uyda yetarlicha odamlarni qoldiramiz,har ehtimolga qarshi.

-Bòldimi?-yana loqaydlik qildi Shoxzamin.Hamma kresloda yastanib òtirgan Shoxzaminga oğirildi.

-Yana qandaydi rejang bormi?-javob berdi savol bilan Firdavs

-Yoq,sizniki yetadi

-Xullas,yigitni gullari va hurmatli qizlar!-Deya Arslon ovozini kòtarib òrnidan turdi-kim qoladi kim ketadi,kamina hal qiladi.

-Shu yerda qolaman-1-lardan bòlib Shox qol kòtardi.

-Hoxishing-deb yana bizga etiborini qaratdi-shunday,uyda Shox va qizlar qolishadi-atayin kesatdi-qolgan yigitlar

Yoqut, Texron, Ruslan, Baxodir, Sanjar ,Chexa va boshqalar aylanma yòl orqali dushmanni poylashadi.men ,Firdavs va Hayotni alohida ishni bajaramiz-dedi Arslon qòllarini qovushtirib.

-Norozilar bormi?-Firdavs otirganlarga yuzlandi

Hech kim hech nima demadi.Men birinchilardan bòlib turib ketdim,negaki Marjonani oldiga chiqmoqchi edim.U bu uydagi odamlarni kimligini

bilmaydi, hattoki sevgani kimligini ham.

-Keling -dedi u xonasiga kirganimda teldan boshini kòtararkan.

-Tuzukmisan? Kelganingdan buyon bir yozilib boshqa xonalarga chiqmaysan ham-uning oldiga òtirdim.

-Ha tuzukmisan, pastda odam kòp shuninchun unchalik erkin yurgim kelmayapti ozi, nega kelishgan òzi?

-Bir nimani masalasi bòyicha suxbatlashishyapti -òzimni hech nimadan behabar tutdim-bilmadim nimani gaplashishyapti oshxonada edim u bu qilib zerikdim.

-Ha-a -deya u tilidan yana bir nimalarni kòra boshladi.

-Marjona, Qarshi yoki Termizga aylanib kelmaysanmi?-dedim uni bir yerga jònatish kerakligini yodimga tushib.

-Bilmadim, yolgiz yurmayman-ku u yerda ,sizlaram borasizlarmi?-u ozgina gapimga qiziqqandek bòldi.

-Yòq-chuqur hòrsinib qòydim qòydim-bizni Hayot bilan bu yerdan qiladigan ishimiz kòp. Kim bilan borishni xohlaysan? Ertaga yoq borishing mumkun.

Marjona menga yarq etib qaradi va hayajonlanib-rostdanmi?

Akin ikkalamiz borsaylik bòladimi?-Marjona xursand bòlganidan ichiga sigmadi.

-Ozidan sorab kòr-dedim men, negaki u aniq bormasligini bilar edim.

-Yaxshi, Akindan sorayman, agar bormasa Azizaga aytaman. Toshkentdan tògri Termizga ketamiz yoki Jizzaxdan...-u quvonib oz sayohati rejalarini tuza boshladi. Shunsi tuzuk u qanchalik uzoqqa ketsa òzini hayotini shunchalik saqlagan bòladi.

Akinga kelsam u hecham òzgarmagan landovur bashara jinnicha qiyofsi hamon saqlanib qolga, ogir vazminligi ham. Uni Òzbekistonda deb oylamagan edim. Turkiya yokida Rossiyaga ketadi deb taxmin qilgandim, yòq poytaxtda yashayotgan ekan. Qandaydiy yònalish boyicha dizayner emish. U ham urushga xissasini qoshmoqchi, aytgancha u ham biz kabi Mustafo va hotini qayerga yoq bòlib qolganidan Behabar ekan. Qiziq? uning qanotlari haligacha bormikan, lekin taturovkasi joyida.

Marjonaning gaplarini tinglab òtirsam eshik ochilib Fayruza kirib kelsa boladimi, ortida Rayxona bor. Fayruza kòcha kiyimida , tushunmadim nega bu yerda yuripti u.

-Buncha angrayasan? Arvohni kòrdingmi?-deya oldimga kelar ekan irshaydi dugonam.

-Yoq, nega bu yerda ekanligingdan hayratdaman-dedim òrnimdan qozgalib.

-Oldingga keldim-dedi u

Men Fayruza ortidagi Rayxonaga nega kelipti? degandek qoshimni qoqdim. U yelka qisdi, demak nomalum.

-Yaxshida kel òtir-dedim oldimdagi kursini korsatib-ha aytgancha mana bizning Marjonaxon-dedim Fayruza bilan kòrishib unga boshqacha tikilib

turgan "qizim"ga.

-Rostdan Marjonaga oshqaydiya-Dugonam Marjonaga jilmayib qoydi.

Biz birga otirib u bu mavzuda ozgina suxbatlashgan boldik,axiyri Marjona bilishi mumkin bolmagan mavzuni ochishimiz kerak bolganida xona egasini telefoni bilan yolgiz qoldirib sekin xonadan chiqib ketdik.

-Fayruza bizdagi vaziyatdan habardorsan deb oylagandim-dedim bir xonaga kirib joylashganimizda norozi ohangda.

-Ataylab keldi.-u jiddiylashdi-mayli men kuchsiz zaif inson deb bilarsizlar,bilib qoyin men bunga etibor qilmayman,maqsadim sizlarga sal bolsada yordam berish.

-Fauruza-a nimalar deyapsan,senga zoyon yetadi,bu oddikkina tortishuv emas.hattoki ozimizni hayotimiz qil ustida turipti,buni bila turib qanday seni joningni havfga qoyaman...

-Shoshma-u gapimni boldi-ozing vampir emassan,Hayotni qobiliyati tufayli kuchlidirsa yoshsan...

-Gap bundamas,bu chirkin dunyo,ozga olam tashvishlari,bunga odam zoti aralashuvi havfli

Fayruzani gaplari hozirda yoqmayotgan edi,mushtdekkina joni bor,shuniyam har bir tigga urib koradi.Shundo gam akademiyaga vampir qadam bosgani sabab bolib yuragimni oldirib qoydim.Agar Fayruza bularga aralashib unga biron kor hol bolsa ozimni kechirolmayman.

-Men senlarni janjallaringizga aralshmayman hisob,snayperim bor-u kimdir eshitib qoladigandek past ovozda gapirdi

-Bu yaxshi imkon,ganimni chetdan gumdon qilinsa marra bizniki boladi-deya Rayxona oz fikrini bildirdi.

-Rayxona xaq-deb uni gapini tasdiqladi dugonam.

-Barbir bu toliq havfdan holi emas-Rayxonaga yuzlandim-Fayruzani sezib qolishadi,zora dushman odam bolasi bolsa

-Togri-kuya qoriqchi qoysaylikchi?-yana Rayxona dedi-bu yaxshi idea

-Bilmadim,Hayot yoki Firdavsgami aytib korish lozim

-Shunday qilamiz-Rayxona joyidan turdi-lekin pastda faqat Shox bor.

-Hayron bolmayman-ensam qotdi-boshqa hech bir odam yoqmi?

-Bordir-eshikga yonaldi-telefon qilaman ularga.Bir zumga kelib ketishadi-chiqib ketdi.

-Verani ishi nima boldi?-nogoxon otgan ishlar yodimga keldi.

-Soranganing uchun raxmat,uni birga olib keldim,togrirogi ozi ergashdi.

-U ketmadi?!-ornimdan sapchib turib ketdim.

-Ozingni bos,senga qancha yordam kuchi kop bolsa shuncha yaxshi emasmi-Fayruza norozi qarab

-Menga kimnidir hayoti evaziga yordam kerakmas.Nega u ketmadi!-ozimni bosishga urinib qolgan tafsilotlarni bilgim keldi.

-Javob oddiy,u senlar tomonda jang qilmoqchi.

-Ajoyib-uning vampirligi yodimga tushib qoldi-qani ozi?

-Shu atrofda yurgandi-beparvo-uyga kirishni hoxlamadi.

-Yur unda chaqir Verani-qiz bilan urush masakasida gaplashgim keldi va

Rayxonani ishi nima bòlganiga qiziqdim.

Biz pastga tushsayli kòcha eshigi katta ochiq, Rayxona va uydagi bir vampir yigit besaranjom turardi.

-Nima bòldi?-dedim vaziyatni bilishchun.

-Qaydam...pastga tushsam Shoxzamin bir qiz bilan gap talashayotgan ekan, quloq solsam ancha tortishdi

-Rayxona ochiqroq gapring-dedim uning ezmaligidan sabrim chidamay.

-Ish qilib, Shox u qizga nimadir qilgan ekan, qiz ham vampir emish. Òzim ham tushunmadim shu deangiz...

-Bu Shoxzamin bòlganmikan!-tajublanib Fayruzaga ògrilidim.

-Hayot u portlagan degandiku

-Axir Shox uni dòsti bòlgan.

-U yigit Veraga borini aytgan deb òylaysanmi?

-Menimcha ha, Voy jinni ahmoqeyy, shu payti bizga Shox va Veranj janjali yetmay turgandi-jigibiyronim chiqib oldimda turgan yigitga qaradim- Ruslan keyin nima bòldi?

-Avvak qiz uchib chiqib ketdi, ortida Shoxzamin-u qisqa javob qildi.

-Endi bu yoğiga nima qildik?-bu savolni òzimga berdimmi yoki oldimdagilargami bilmadim.

-Hayot bilan Arslon kelyapti-deb qoldi Rayxona.

-Qòngiroq qildingizmi?

-Ha

Ikkalasini qaytadigani ayni mudao boldi, qolganini Hayoydan surishtiraman. Nega òzi Shoxzamin ketadi-a? Qilar ishni qilib uzr sòramoqchi bòlganmi? Ish qilib ikkalasi ham beyalofat yetib kelishsin, ishkalni kattartirmay.

Boshimni qòlimga tirab òylanib òtirsam, orqama-ketin Hayoy ortidan Arslon kirib keldi.

-Nima bòldi?-dedi Hayot.

-Shox qani?-Arslon kòzi orqali uni izladi.

-Xullas-òrnimdan turdim-jiddiyroq ishkal yuzaga keldi.

-Nima ekan-Hayot qolib Arslon sòradi. Men Bildirmay Hayotga qarab- Alohida gaplashib olish kerak

-Shox qayerdaligini bilasanmi?-Arslon savolini qaytardi.

-Dòstim sen boshqa ishni qilib tur-dedi Hayot menga yaqinlashib-bizni yolğiz qoldir-dedi u

-Hayooot-Arslon norozi qarab oldimdagini ismini chòzib aytdi.

-Nima Hayot? Bor anavi yerga! Ruslandan sòragin...-deya Hayot òshqirib berdi.

-Bor-e-deb qòl siltagancha u burchakdagi balkonli xonaga ketdi.

-Nimaga yashirding?-past ovozda undan sòradim.

-Nimani?-u tushunmagandek

-Aslida Aybdor Shoxligini

Hayot biroz sochini qashilab turdida, keyin meni avramoqchi bòlgandek qoshlari kòtarilib-Yòq, bunday qilmasam bòlmasdi-dedi u.

-Yolgon gapirma, sen atayin shunday qilding, endi ahvolni kor. Ikkalasi it-mushuk bolib, hudo biladi qay biri tirik qaytadi-haqiqatdan oradagi bu bolayotgan gap-soz, hodisalar asablarimni oynab, Hayotni figoni falak bolsada meni qiynab tashlagandi.

-Aytdimku barchasini bosti-bosti qilib tashlamaganimda ishkal bundanda kattalashgan bolardi-tushuntirishga urinib.

-Endi nima desangda kech-tanam bilan ortga ogirildim-ishkal allaqachon kattalshgan, foydasi yoq.

-Balkim...-Hayotni sozi uzilib qoldi, eshikni zarb bilan ochilishi bizni etiborimizni tortdi.

-Shoxzamon!-ostonada turgan kiyimlari chang va yirtilgan Shoxni korib kapalagim uchib ketdi. Uning ayni damda qon izli yaralari sekinlikda bitayotgan edi.

Baqirganimchunmi yoki ichki sezgisi orqalimi biz turgan xonaga boshqalar yetib kelishdi.

-Shoxzamin nima boldi?-Hayot sergak tortib-senga kim nima qildi? U kozlarini ogir ochib-yopib, labidagi yaradan sizib chiqqan qonni tuflab tashladi va

-Fotix yurishni boshladi-dedi u.

Shu gapdan song barchasi tezlikda sodir bola boshladi, iskovichlik qilib yurgan Firdavs boshchiligidago barcha uyga yigilishdi.

Aslida shunday boladi, Vera uyga kirganida U Shoxni koradi va otmisho yodiga tushadi. Ruxiy zarbalardan charchagan Vera Shoxzamin bilan daxanaki tortishadi. Uni oldira olmasligini tushungan qiz kochaga chiqib ketadi. Ortidan Shoxzamin ergashadi, yoshlarni oxirgi bekati jin kocha boladi. U yerda esa Fotixni qandaydir odamlari ularni qolga tushiradi. Kuch teng bolmagani uchun qizni yani nimjonroq xilqatni olib ketishadi, bunga tosqinlik qilgan Shoxni dabaladasini chiqarib olasi qilib ketishadi. Lekin u vampir va malum vaqtdan keyin u oziga kelib bizni oldimizga chopqillab keladi. Fotixno odamlari bir xatoga yol qoygandi, bu Vera. negaki bizga Vera hech kim, Shoxdan boshqa.

-Nimalarni oylab qolding?-kulimsirab soradi Arslon. Negaki miyyamdagi qobigni olib tashlagandim, fikrlarimni boshqalar oqishiga tosqinlik qiladi. (Bu qobig miyyamga ogirlik qilmay qoymaydi, albatta)

-Muxim emas-divandagi ornimdan turib oshxona tomon yurib keta boshladim. Shu on xona burchagidagi telefon jiringladi, men Arslonga qaraganimcha u borib telefonni oldi-yu miyyamga kuchli reaksiya yetib keldi. Birdaniga barcha shu xonaga yigilishdi, qongiroq qilgan odam Fotix edi...

-Nima qilmoqchisan -soradi Arslon jiddiy qiyofada. Barcha sukutda turibdi, negaki hamma uchun birdek bu qongiroq muxim ahamiyatga ega.

-Qayerga?-uzoq jim turmay-ishonching komilmi? Bundan nimani xal qilolasan? Senga nima kerak ozi?-u ozmuncha asabiylashdi.

- Yòq,òzinga ayonku bizni bundan habarimiz yòq.-tez gapira ketdi-yoq,yòq deyapman...Yuqolib ketee!-deya qolidagi simli telefonni otib yubormoqchi edi,shashtidan qaytib sekin uni joyiga qòydi.
- Bu itni bolasi tinchiydiganga òshqamaydi-shaxdam qadamlar tashlab Arslon kostyumini tògrilagancha oldimizga kela boshladi.
- Nima deyapti?-Shox dastlab sòroqladi.
- Dugonangni bizni odamimiz deb òylayabdi,u Fotixni qòlida Borsaylik va Mustafoni topib uni qòliga topshirsak qizni almashar ekan.
- Jin urgur,qizni bizga nima aloqasi bor-dedi Shox asabiy.
- Aslida Verani òzi kim?-bu savolni Firdavs berdi.
- Bu tomoni boshqa mavzu-dedim men.-hozir glavni mavzu Fotix
- Yaxshi,biz u qizni qutqarish uchun emas,Fotix bilan orani ochiq qilgani u aytgan joyga boramiz.
- Arslon u qachon va qayerga dedi-munozaraga jim òtirgan Yoqut aralashdi.
- 2kun muxlat dedi.Iloji boricha kimsasiz yerni aytibdi.**jarligidagi tepalik.
- Tushunarli Davrga habar qilaymi?-Hayotga Yoqut yuzlandi-u toglì hududlarni bizdan kòproq biladi.
- Oramizda toglìlarni yaxshi biladiganlar topiladi,ammo ozimizga ayonki uni ham yigìb qòygan jamoasi bor-dedi Hayot kreslo tutqichiga òtirarkan.
- Jamiki uydagilardan bòlak qancha odamimiz bor-dedi Firdavs.
- 20tacha vampir yigìlgan,Davr tomondagilar va uy ichidagilarni xisobga olmaganda-Arslon javob berdi.
- Fotix bir butun armiya bilan kelmas-òrtaga Shox gap tashladi
- qancha odam bòlmasin zarar qilmaydi-dòstlardan biri javob qildi.
- Ertaga peshingacha yòlga chiqamiz damini olgan dam olsin,qolganlar tayyorgarligini kòrsin.Òzi soat necha bòldi?
- 10 ta kam 1:00
- Vaqt allamahol bòlibdi,xullas kalom òsha gap.Ertaga hamma shu yerda 11da yigìladi-deya nutqini tugatdi sòzlayotgan dostim.
- Shundan keyin barcha òz ishlariga tarqaldi,men qayergadir yòl olgandim Hayot tòxtatib qoldi.
- Sen damingni olmaysanmi?
- Yoq,ertangi kunga tayyorgarlik kòraman-dedim men
- Seni borishing shart emas-qat'iylik qildi-Marjonaga qòshilib Termizga ketasan.
- Bu qanday gap?Shuncha tayyorgarlikni nega kòrdim men?!
- Bekor gap,kòp gapirma
- Jigimga tegma,bu hayotingni ishlarida meniyam xissam bor-òzim bilmagam holda Hayotni siltab tashladim.

Shunday-shunday bu yoği quyidagicha kechdi.Marini ertalabki 7ga qoldirmay Termizga jònatib yubordik,Fayruza snayperini olib keldi va 10gacha barcha safarga tayyorgarlik kòrdi.Ayni ketish choğimizda oldida galati-galati odamlar bilan eski tanishimiz Davr paydo bòldi.Ular bu

yerdagi vampirlarga òshqab yosh emas edi,faqat dostimiz òzgarmaganligini aytmaganda qolgani turli yoshda.Guruhimizdagilar òzlariga qulay bòlgan kiyimlarda ,keyin òziga ishonmaganlarni qòllarida kalibri har xil bòlgan pistaletlarni uchratdim.Biz yon-atrofdagilarni etiborini tortmagan holda tarqalgancha boshqa-boshqa mashinalarda ketdik. Tođ yolini yaaxshi biladiganlar tođ yòllari orqali ketishdi. Bizni oldimizda katta havf turardi,òylab kòrsam hayotimni davom ettirish yoki barchasiga yakun yasalishi bugun hal bòladi.Shu kungacha hayotim davomida turli havflarga ròbaro keldim,jonim qil ustiga keldi.Ularda yakkama-yakka bòlsa bugun jamoaviy jang bòlishi muqarrar.Meni ishonchim komil,Fotix bularni tinchlikcha hal qilmaydi,yillar davomida ortirgan qobiliyatimga tayanadigan bòlsam Dushman ruxida katta tafovutni xis qilyapman.Zarracha bu òlimi meni òylantirmasa da ,bu yomonlik ustidan gòlib chiqmasaylik undan sòng bòladigan tuntarilishlar meni tashvishga soladi.

Yomonlik bo ekanki,yaxshilik jon-jaxti ila shu yomonlik ustidan gòlib chiqishga urinadi,yomonlik esa yaxshilikni.Bilmadim bizni urush ezgulik urushimi yoki dushmanga qanchalik biz kuchli ekanligimizi kòrsatib qoyishga qaratilgan bir tiynga qimmat qirgínbarotmi. Haqiqiy insonlik davrimda oz ishkali oim bilan bizrga yurar edi."Yemagan somsam uchun pul tolayapman"degan xulosam miyyamda gújgón edi.U paytlari faxmimga olmapman,endi tushunayapman,kop bòlmadi bu gaplarni eshitganimga ammo shu bir ođiz soz menga kop narsani bildirdi,u shunday degandi"Òylab kòr sen rostdan ham u somsani yemaganmisan?"degandi.Ha,men qilmagan ishim uchun tovon tolamaganman.Doim nimaki qilgan bòlsa aybdor oim bòlib kelganman.Shunchaki buni tan ololmaganman...

#Yaralangan_kòngillar

2soatu,20daqiqqa yurganimzdan song Fotix aytgan nuqtadan 2,5km narida turar edik.Mashinlar birin-ketin Arslonni toxtagan "NiVa"si ortidan toxtashdi.Odamlarimizni hali 3/2 qismi yígilmadi.Hozircha kelganlarga Arslon chodirlarni tiklashni aytdi.Tòxtagan tepaligimiz quyoshga tikka qaragan,yalanglik edi.Bu joylar avvallari kozimga kòrinmagani sabab ancha notanishdan-notanish va vahimali kòrinayapti.

Òz ishlari bilan andarmon jamoadan ajarlib chiqib,yon-atrofni kuzatgan bòldim.Yerlar shunday yam-yashil ediki bu yerni tozzaligidan hamon odam va hayvon qadami yetmagan tòxtamga keldi.Juda tođni ichkarisida odam bolasini uchratish dargumon.Maysalar yaltirab juda beđubor manzara kasb etardiki,bu joylarda hecham qonxorlar borligiga ishonmaysan.

-Dunyoning juda gálati ekan-dedi sekin oldimga yurib kelgan Fayruza.

-Shunga seni aralashtirishni istamagan edim.

-Bilasanmi doim sen yolgiz bòlishga intilgansan.

-Yoq,òz dardimga boshqalarni sherik qilishni hoxlamaganman-inkor qildim.

-Ĝaroyibotlar bunchalik yurtimizda borligini òzi juda òzgacha,ishonsang agar kòzlarim bularga ishonmayapti.

-Biz endi yosh bola emasmiz,taqdirni ishi bilan ikkalamiz turli yòllardan ketdik,hudo yozgan ekanda shu kunlarga ham yetib keldik-Fayruzaga yuzimni qaratdim-Snayperni ishlatishni bilasanmi?

Uning labiga bir chimdim kulgu yugurdi-Shu kunga qadar 1daqiqamni zoya ketkazmadim,mendan kòngling tòq bòlsin dugonajon.

-Tana mashqlarichi?-uning javobiga tòliq amin bòlishni istadim

-Qòl jangida uquvim bor.

-Kel unda sinab kòramiz,menda ikkalasi biroq oyoq kòproq.

-Qarshi emasman

uning roziligini olgach,turgan joyimdan(Fayruzani oldidan)Ozgina uzoqlashib himoyaga òtdim.Avval ikkimiz bir-birimizni ayab harakat qildik.Jangga berilib ketganimiz sabab,dugonachilkni unutib kang davomida raqiblardek urusha boshladik.Fayruza rostdan qòl jangida uquvi bor ekan,tobora meni yengishga urinardi,ammo meni murabiyim Hayot,uni menga òrgatgan qoshimcha usullarini qoyilmaqom òzlashtirganimni isbotlagim kelardi.Bizni jangni etiborsiz qoldirishmadi,onda-sonda atrofda turgan jamoadoshlarga kòzim tushayapti.Vanixoyat jangga yakun yasaladiga bòldimi,Fayruzani oxirgi bergan qol aralash oyoq zarbidan muvozanatni yuqotgancha yerga quladim.Fayruza ozmuncha jilmayib qol uzatdi -Uzr sòrayman bu harakatlarim samarasi-dedi u.

-Hech qisi yòq -deya unga qòlimni uzatmay oyoĝim orqali oyoĝiga chormashib yiqitdim.U yiqilgach men òrnimdan sakrab turdimda,joyidan turib òtirib olgan dugonamga tantanavor qòl uzatdim-men ham kechirim sòrayman ,yenglishni istamagan edim.

-Tushunaman -deya u javob berdi.Ikkalamiz birga boshqalarni oldiga yaqinlashdik.

-Òylaganimdan uquvli ekansan-Hayot oldimga keldi.

-Ustozimdan òtgan.

-Mendan zòr-u kulib qòydi.

-Ustozdan òtmagan shogird,shogird emas

-Qòshilaman-u qòlini yelkamdan tashladi.

Bundan namuna olib jamoa-jam bòlguncha boshqalar biz kabi mashq qila boshlashdi.Birozdan sòng jamoadagi jamiki odamlar yigildi.Anchagina turlar yigildi.Yoqutni aytishicha yòllarida noranish odamlar uchrapti,dòstlarni fikricha ularni kuzatishgan.Chor-ayrofni òrganib chiqqunimzcha kech tushdi,vampirlarni kuzlari tunda yaxshi kòradi ,shu sabab ovga tunda ketishdu.

Biz turgan yer ancha salqinlashdi,jamoadagi ayrim vampirlarni kòrsam yuragim òynab ketardi,kòzlari hiddi mushuklarnikidek yonadi.

Zimdan òsha kòzlarga qaragan odam borki daxshatga tushadi.

Allaqachon yarim tun bòlgan pallada,qorongulikda qaragan katta tosh ustidan òtirar edim.Osmonda yulduzlar yorqin nur sochib turar,yalanglik

Ajralib òtirar ekanman, roparamdagi mavhum qorongulik ichidan biron mahluq chiqib qolsa qanday holatga tushib qolishimni angalamasdim, ilojo boricha qorongulikga tikilgim kelardi. Ayni notinch holatda bunday òtirish vahima keltirar, biroq menga zarracha qizi emas. Oxista issiq kiyimni ustimga tashlanishidan hayollarim tarqab ketdi. Ortinga ògirilsam Hayot turardi. Ustimga tashlangan kastyum tagidan qòlimni chiqarib unga uzatdim, qòlimdan ushlagach uni utirishga undadim.

-Sovuq yeb òtiripsanmi?-dedi u òtirish barobarida-aytgancha halaqit qilmadimmi?

-Yòq yaxshiyam kelding.

-Qòrqdingmi?

-Nimadan qorqaman-qolimdagi uni qolini siqib qòydim, u yelkamdan tushib ketgan kastyumni qayta joyiga tashlab qoydi.

-Nima deb òylaysan, biz buni uddalay olamozmi?-sòradi Hayot men kabi mavhumlikga tikilib.

-Omad ezgulik tomonda bòladi. Bizni qadam togrimi?

-Har holda niyat yomon emas-u tirjayib qoydi-Fotix gunohkor odam, u olishga haqli.

-Bilasanmi, katta-katta yurishlar qurbonsiz òtmaydi-sekin Hayotni bağriga boshimni qòydim-òsha qurbon men emasmanmikan?

Sevgilim boshini egib yuzimga qaradi, kòzlarim unsiz yosh tòkardi.

-Unday Dema-uning ovoz titrab chiqdi-òzim seni asrayman, sen kuchlisan, hali biz golib chiqamiz.-deb u mani qandayin mungli ovozda yupatdi.

-Raxmat senga.

Hayot mavzuni burgan bòlib bir nimalarni gaprib ketdi. Shu onda hecham kòzga uyqu kelmasdi. Uning shirin iforli va qulay bağridan ruhan ham jismonan siljigim kelmasdi

Yuragim negadir notinch, damba-dam kòksimga igna sanchiayotgandek sim-sim achishardi.

-Haligi nima?-qorongulik tomondan bir nimani kozim ilgab uning bağridan bosh kòtarib.

-Tulki yoki kiyik bòlsa kerak-dedi Hayot beparvo.

-Yòq bu odam,qara ana yana bitta-boshqa tomondan paydo bòlgan osha narsani kòrdim.

-Haqiqatdan-u besaranjomlandi-aftidan bular bekorgamas.

-Bular odam emas zombi-biz tomonga tobora kòpayib chòloqlanganча yaqinlashib kelayotgan bunday mahluqotlarni kòrib yuragim qorquvdan chiqib ketgudek ura boshladi,òrnimdan turib ketdim.Bular haqida dòstlarga habar berish kerakligi lozim edi,men ortga qarab ketayotgan edim,Hayot qòlimdan qattiq tutib òzi birga ketdi.

Bu bòlayotgan hodisalar albatta Fotixni ishi ekanligini barcha birde biladi.Men bizni roparamizda turgan zombilarni yaxshi kòrmas edim,ammo filmlardagi kabi kòzi òyilga yuzini yarmi yòq va suyaklari ichidagi eti kòrinib turadigan iflos tana egalarini tasavvuq qilib qòrqiб turardim.

Arslon esa ularni zombi emas balki "manqurtlar" deb atadi.

Men bunday yuzma-yuz turishdan shuni angaldimki bu manqurtlarni kimdir boshqarmoqda,bòlmasam bular bir nimani kutayotgandek jim turishmas edi.

Bu daxshatlar shunday menda faxima uyğotar ediki,bechora yuragik qorquvdan qanday urishni bilmay qolayozyapti.

Zich joylashgan manqurtlar ichidan bir òrtayosh erkak sharq etib chiqib keldi.U boshiga aylana itlarni boyinboğiga oshqash kalso taqib olgandi.

-Salom berdik!-dedi u biz tomonga qarab shòx ohangda.

-Fotix...-Arslon vishillab ovoz chiqardi.

-Ha men,shaxsan ozim,qadirdonlarim birgalikta oldingizga tashrif buyurdik-u ozidan mamnun gapirdi.Men Fotixni bunday tadavvur qilmagan edim lekin.

-Vataningiz serquyosh,beqiyos...

-Maqsadga kòch-jamoadagi Firdavs ovoz kòtardi.

-Nega jaxl qilasiz-u ginali ovozda-axir bir paytlar biz yaxshigina tanishla edik,Hayot-u oldimdagi ssvgilimga qaradi-nahot bizni aka-

ukachiligimizga darz ketdi.Dostim...iya bu kim? SHox ozingmisan?!-u

xushchaqchaq unga bòzrayib qarab turgan ism egasiga qaradi.-bor ekankusan ukaxon.Yana kimlar bor ,qani...-u birin-birin turganlarga koz yugurtirib chiqdi va sanay ketdi-Akinbey,Yoqut,Rustam va Davrbeek

-Maynavozchilkni yigishtir-oramizda kimdir unga qarata dòq urdi.

-Xullas kalom-ğanim ozini yigishtirib oldi va ortiga ògirildi.

-Oppoq oyni olib keling-dedi.

Keyin savlatdor bir "Dimetri"ga oshqagan nusxa qòp harakatlar bilan nozikkina Verani oldinga olib chiqdi.

-Bilaman sizlar atayin shu qizni deb yigilgan sizlar-u bizga yuzlandi-

lekin...lekin.Bir nimani unutmang,hayot-beshavqat!!!

Fotix oldidagi odamga ishora qilgan ediki,u Verani bòyniga katta qoziqdek keladigan temirni sanchdi.Chirsilagan ovoz chiqish onida qiz yerga misoli jonsiz qòg'irchoqdek quladi.Qichqirigi esa qulogim ostida qayta-qayta aks sado berib meni telba qilayozdi.

Qoqib ketdim,kozlarim katta-katta ochildi.Bir qolim bilan hayotni qolidan qattiq tutsan ikkinchisi bilan o'g'zimni berkitdim.Qolganlar joylaridan bejo qòzgalib qoyishdi.Hech bir yigilganlar Fotixni bu buyrugi uchun soz qotmadi,tashalanmadi.Bir osiy bandani joni jalka ketdi

-Bizga shuni kòrsatgani keldingmi?-dedi Verani òlimidan zarracha tuki òzgarmagan Shox dag'al ovozda.

-Harxolda yòq-u ayollardek nozlanib qòydi-muximi oldinda.Keling yaxshisi sizga òz mexmonlarimni tanishtirsam-u ikki oldiga qarab qòllarini keng yoydi.-zamon ixtirosi.1Miyya yuzdan ortiq miyyani boshqaradi.Faqat bir sirni ochay-u ovozini pasaytirib-ular juda zaif,qòllaridan ta'sirli ish kelmaydi.Eng oddiydan oddiy ishni majaradi-ovqatlanish.Men dav'at etishim hamki sizlarni paqqos tushirish uchun òzlarini ham ayashmaydi bular,mana shunaqa azizlar!Aslida zaifdan qorqish kerak-u qax-qax otib kuldi.Biz tomonda bozrayib turishdan bolak hech qanday harakat amalga oshmasdi.

—Menda u bu gapingiz yuq shundaymi?—dedi dushman biz tomondan sado chiqmagach-QIRIB TASHALANG!!!—dediyu Fotixni ózi manqurtlar orasiga ótib ketishga ulgurdi.Bizga yaqqin turgan zombilar shunday xunuk chinqirishdiki odam borku bu tovushdan daxshatga tushgancha yuragi otilib chiqadi.Dushman tomon biz tomonga yugirilib kelmasdan turib Hayot ushlab turgab qòlimdan tortib quchoqladi...song qattiq shamol bòldi.Kònglim behuzur bòlishga ulgirib oyoqlarim bòshashib ketdi.Biz u bilan qurilgan chodirlarimizni ortida turar edik.

Hayot bòynim aralash yuzimdan ushladida kòzlarimga qarab —Sen mana shu yerda qolasan,Fotixni sòzlarini eshitgan bòlsang barchasini tushinishga harakat qil,senga bir balo bòladigan bòlsa meniyam gòrga tiqasan sevgilim.Tushundingmi chodirlardan u yo'g'iga jang maydoniga qadam bosma!-deb tez-tez gapirib zum jim bòlib qoldi.Uning meni asira qilgan kòzlari tunda ham òz ajibligini yuqotmagan edi.

U shunday tezlikda labimga labini bosdiki,bu taft va bu ehtiros tuxtamaydigandek bòldi gòyo.Biroq u qanday tez bunga qòl urgan bòlsa shunday tez òzini oldi va "SENI SEVAMAN"degancha gòyib bòldi.Bu yoqda menga shuginani òzi yetib ortdi,uning bu ishidan mast bòlayozdim,yuragim inidan chiqgudek urayapti.Biroz òzimga kela olmay òtirdimda,kòpga bormay aslida hozir qanday holatdalgimiz yodimga tushdi.Joyimdan irg'ib turib u yoq bu yo'g'imga qaradim,zulmat maskani...bòldi biror kim yòq,ortimda to'g' va tun.

Nima qilib bòlsada jangga kirishim shart,bular ichida yolgiz odam men emasman,Fayruza...ha Fayruzani topish kerak,u snayperini tayyorlashga ulgirmagan edi.Ish qilib joni soǵ bòlsin.Hayotga qoyil qolmadim òzicha òpsam joyidan jilmay òtiradi deb òylaganda,bekor òylagan men ozgina extirosdan òzidan ketib qoladigan qiz emasman.Yarim oy atrofni tòliq bòlmasada yoritib turibdi,bu menga qòl kelib jannga kirishimga yordam beradigan yerdan chòpmi uchli tayoqmi paypaslab izladim.Axiyrni bòyimga tenglsha oladigan qòpol bir shox chiqdi.

Oyoǵim yordamida yarmini sindirgandim uchli bòlib qoldi.

Avvaliga juda qòrqdim va òz irodam tayanishga harakat qildim.U yoqda oilamdek bòlib qolgan yaqinlarim òlaksalar bilan olishim jon olib jon berishayapti men esa bu yerda chapak chalib òtirishim kerakmi.Yòq men kuchliman ,hozir boramanda òsha havfga yuzma-yuz chiqaman.Qòlimdagi tayoqni har extimolga qarshi òpib qòydimda "Bismillah"deb ilk qadamimni tashladim.

Hayot Muazzamni olib g'oyib bòlgach Shox hotirjam tortdi tortdi.Negaki u Muazzamga biron kor-hol bòlishidan chochirdi.Manqurtlar bostirib kelar ekan,Fayruza òzini butunlay yuqotib qòydi,bu daxshatlardan qattiq qòrqgani uchun hatto joyidan jilolmay butunlay bu dunyodan uzoqlashib ketdi.Mushtdek yuragi topirchilab urar,ammo tana harakat qilishga ojjz qoldi.Shunda uning oldiga kelib kimdir qattiq-qattiq hapirdi,yuzi oldida qòllarini silkitdi,afsus unga foyda bermadi,axiyri Yuziga qattiq tushirilgan tarsaki tasiridan u qalqib tushdi-u u hozir nima bòlayoyganini analiz qila boshladi.Qiz Uyqudan uygongandek bòldi,yuzlari esa lovillab yonmoqda.Qòli bilan yuzini ushlab tarsaki egasiga savol nazari bilan qaradi.

---Snayper qani ?---sòradi undan Ruslan.

---Chodirda ---deya javob berdi Fayruza.

---Otishni bilasan degan umiddaman,yur seni pana qilaman---dedi Ruslan qizni qòlidan tortib.Fayruza yigitga ergashib ketayotganlarida,Ruslan yoldagi manqurtlarni yakson qilib bordi.Bir amallab snayperni olib chiqishib,ikalasi tepalik tomon òtib ketishdi.

Bu payt Hayot Muazzamni oldidan kelib bòlgandi.Hayot bor kuchini ishga solib unga tashlanayotgan bu jirkanch mahluqlarni tor-mor etarkan,fikri hayoli Muazzamda qoldi.Biron zombi unga yetib olib,yoki toǵdan yirtqch hayvon tushib sevganini hayoti xavfda qolishidan chuchib turardi.Òzini Muazzamni bunday joylarga yetaklab kelganidan koyidi,alamini esa dushmandan oldi---nima bòldi?-deya baqirdi arslon dòstini parishonligini kòrib.

---hecj nima---dedi hayot bir manqurtni tepib yuborib,u borib nargisiga urildi.

-Chota Hayoling bir joyda emas,aytgancha Muazzam qani?---dedi u Kòzlarini katta-katta qilib.

---behavotir joyda.

--unday bòlsa yaxshi

Yigitlar jon berishib olishishardi lekin hecham bu òlaksalarni oxiri kòrinmas edi.zombilarni yarmi erkak bòlsa yarmi ayol,kiyimi kir tuproq,bu odamlarni millati nimaligini payqash qiyin,hatto ayol erkakligini ham.Agarda ularni basharalarini quyoshda kòrib qolsang bormi,yiraging olitilib chiqadi.Hayot,Arson va Firdavs Fotixni odamlarini kòzlashdi agar òsha 3ta balzangini mahf etishsa,boshliqlarini kallasini olish qiyin kechmasdi,biroq bu qòriqchilar ossonlikcha jon taslim qiladiganlardan emasdi.Shoxzaminni oldida zombilar kopayib keta boshladi,aksiga olib u bilan jang qilayotgan sheriklarini yarmi qirilib ketdi,bòrilardan 1yralandi.Shunday oğirroq vaziyatda uni miyasoga kamariga qistirib qòygan pistaleti keldi.Ichidagi patronlarni kòpga bòlmasada amalasa bòladi,ilk oqni uzish uchun bir zombini nishonga oldi.Òq pistaletdan chiqmasidan avval,esa nishonga olingan zombi yerga tappa quladi.Dastlab nima b❖❖lganiga tushunmay garang bòlib turgan edi,jamoada snayperli qiz borligi yodiga tushdi.Keyin unga barchasi oydinlashdi...

Bu yoqda Allaqachon Muazzam dòstlarni kòziga kòrinib bòlgandi.

--Nega kelding?--Zarda aralash Hayot unga qarata baqirdi.

--U yerda jim òtirolmas edim--u bòsh kelgisi kelmadi--òzimni himoya qilolaman.

--Barbir gaplarimni qilògingga olishing lozim edi,hazilakam ish bolmayapti bu yerada.

--Bilaman,avvalo Fotixni devlarini yòldan olish lozim-Muazzam oldindan oylagan rejasini aytdi.

--Unday bòlsa bunday--Hayot ulardan 15qadamdan ortiqroq yerda turgan 3balzangini kòrsatdi-ular oldida zombilar zich joylashgan,Yoqut jonsaraklarni chalğitadi,2tasi Firdavs bilan Arsonga 1tasi bizga,tushunarlimi?

--Ha

Ular qisqa rejaga kòra ish kòrishdi,Yoqut manqurtlarni chalgitib ketgacha u yer ancha tozalandi.Aytilganidek Firfavvs va Arslon 2tasiga tashlanishdi,Hayot esa bu yoqda ming azob chekib 1tasini yerga qulatishga musharraf boldi.Ammo bu Fotixni odamiga plus bolib Paytdan foydalanib Hayotni yerga bosgancha buğa boshladi.

Muazzam nima qilishni bilmay avval garangsirab qoldi,song ozini tezda yigib olib kerakli usulni oyladi.

Qiz Balzangini ortida bordida,bor kuchini ishga solib boyin aralash,orqa miyyasiga musht tushirdi.Dastlab usulim ish bermadi degan xulosaga borgan Muazzam,5soniyaga bormay harakatdan toxtagan devsifatni korib hotirjam tortib,Hayotni qolidan tortdi.

--Barakalla!-dedi Yigit qizni peshonasidan opib.Tobora dushman tomon yengila boshladi,Firdavsni jamoasini qoli esa baland kela boshladi.

Hayotga kutilmaganda bir zombi kelib tarmashib ketdi,bu paytda

Shoxzamin tentirab yurgan zombilarni birma-bir pistaletda nishonga olib otayotgan edi. Shox bir zombini mòljalga olgan zaxoti òq uzdi, òqni ovozi shundayin vahima yangradiki bunda ozida chochib ketdi. U anniq otgan zombisini qulaganini kordi, uni kordiyu boshqa hech nimani kora olmay garangsifat bolib qoldi, negaki otilgan zombini ortida u uchun jondan aziz insoni turardi. Muazzam bir zum haraktsiz qoldi, zum otmay yerga shapillab quladi. Shoxzamin bu dunyodan uzilgandek boldi goyo "Nahotki u Muazzamni otib qòydi?"

Qolidagi pistaletini yerga tashladi-yu, ortidan ozi ham yerga chokkaladi. Muazzam yerda qimir etmay yotar, oldiga tezda suyuklisi va boshqalarni yigilganini kòrdi. Shoxni ichini it tirnar, yuragi esa Muazzamniki kabi urishdan tòxtayozgandi. "Nega?" - ozi uchun ogir bolgan savolni berdi yigit oziga "Nimaga bunday bòldi? Òz sevganimni òzim nobud qilsam. Yo hudoyim, nega meni gunoxlarim uchun aynan Muazzamni jazolading? Axir u bunga noloyiq edi. U qayoqdagi iblis oshiği qolidan olim topishi mumkun amasdi." - yigitni yuzlari bujmayib kòziga yosh tòldi. U shunday azobda ediki, bunday oğir dardni inson zoti kotarishga ojizlik qilardi. Shoxzamin ilk Muazzamni kòrgan kunini esladi, u mehrlı kozlar bilan dòstiga qarab turardi. Qizni yuzidagi soddalik, iliqlik Shoxni yuragi borligini bildirgan birinchi kun edi oshanda. Keyin Arslonlar barchasi yashaydigan uyda kòrdi, bu safar qiz unga hiyla qiziqish ila qarardi. Sòng ayrim sabablar oğushida korisha boshlashdi. U qizni òlimdan olib qoldi, negaki u bundayin òzgacha hilqatni olib ketishiga indamay qarab turolmas edi. Qizning samimiy gaplari, injiqlig-u qaysarliklari Shoxga òzgacha ta'sir qilardi. U òz dòstini borliği bòlsada tobora Shoxzamin ham Muazzamga oshiq bola boshladi. Alber voqeasidan keyin ancha yil òtdi.... Shoxzamon ancha yolğizlanib qoldi. Oiladidagilarku oz yòllaridan ketishdi, Ammo uchi. "u" sizlikda qiynaldi, nimaga u bunchalik azobda bòldi negaki "u" aynan uni emas Hayotni bağrida edi. Bu uchun shox kafydaligida dostidan batamom nafratlanar, barchasiga Aslida Hayot sababchi bòlgan deb oylab uni rossa loyga belardi. Shundoğma Muazzamga 2tarafni xislari tufayli ora sovugandi, hech nimani foydasi yoq edi. Yigit siqilar qiynalar, bor alamini ichkilik-u tamakidan olardi. Uning kuni turli xil jononlar bilan òtsada hech birida Muazzamda bor iliqlik yoq edi, u oshiq bòlgan qizaloqchalik bòlisholmas edi. Iloji bolsayu Muazzamni olib uzoqlarga bosh olib ketsa. Shu lahzalarda Shox vampirligan butunlay afsuslanaradi, shuncha umr kashandalikda usiz òtsa bu umr unga kerakmasdi.

Kun kelib osha qiz Shoxzaminni quchoğida bolib qolishini hecham aqliga keltirolmasdi, yigit Hayot va Muazzamni òrtalaridagi munosabatdan habardor ersada, hecham u Shoxni izlab kelishini oylamagandi. Oshanda shox toliq kayfda bòlgan bòlsada Muazzamga nima qilgani-yu nima deganigacha yodida edi. Muazzamdan nelarni kutgani rost, ammo u sevganiga hiyonat qilmadi. shisha siniqlari kabi bor yurakni parchalab

ketdi.

Endi esa uni holati achinarli,barchasiga aybdor òzi

"MENI KECHIR FARISHTAM!"dedi yigit titrab.

Shu gapidan baravariga Muazzamni oldida chòkkalab òtirgan qiz Chinqirib yubordi,Hayot esa Muazzamni qòlidan tutib peshonasiga tiragancha qotib qolgandi.Demak barchasi ayon,u barchani tark etdi.Shoxzamin buni bildi-yu butun tanasi larzaga keldi.

Yerga tashlagan pistaletini qayta paypaslab topdi va peshobasiga tiradi.

"MENI KECHIR MUAZZAM,MEN GUNOXKOR IBLISNI AVF ET!SENSIZ MENGA BU DUNYODA JOY YÒQ.HUDO NASIB ETGAN BÒLSA NARIGI DUNYODA ABADIY BIRGA BÒLARMIZ,BU MENI AYBIM EDI,SEN KICHIK FARISHTANI SEVAGNIM!BLIB QÒY MENI HAYOTIM,SENI SÒNGI

NAFASIMGACHA SEVDIM!!!"deya u Muazzamni jonsiz tanasiga bir koz tashaldi-yu pistaletni tepkisini bosdi.Qani edi qurolda òq

bòlmaganida,afsu qizga va zombiga raxm qilmagan sovuq pistalet yigitga ham raxim qilmadi.Pistalet ovozigga uncha-buncha odam etibor qilmadi ayniqsa Fayruza va Hayot.

Shoxzaminni yumulmay qolgan kòzlaridan bir tomchi yosh chiqdi.Bu uning ilk va oxirgi kòz yoshi edi.Juliettaning Romeosi oz sevgani kabi samolarga uchdi.Zero shu yol bilan ularni hech bir inson ayira olmaydigandek

Muazzam tilidan...

Qorongúda qoqilib suqilib jang maydoni tomon odimladim.Tanamni qandaydir gashlik cholgáb olgandi.Tağin koxsim oğriy boshladi,joyimda toxtab biroz chuqur-chuqur nafas olganimdan song yana qadamimni tezlatdim.Yalanglikdagi manqurtlar bizning vampirlardan kop edi.Meni korgan Zolaksa meni korishi bilanoq ogzini katta ochganча yugurib kela boshladi.Men ham ular tomon oshiqdim,oldimga kelishi bilan tayoq orqali ikkisini belidan soldim,rostdan ular zaif ekan biri ikkiga bolinib ketgan bolsa 2- yiqilib qimir etmay qoydi(agar qayta tirilmasa)Endi ketayotgan edim yiqilgan tirilib qolib turishga harakat qilayotgan edi,tayoqni uchli tomonini togrilab ichiga qayta-qayta kuch bilan sancha boshladim.Huddiki shu orqali barcha alamlarim chiqib ketsa.Shundan keyin tez yurib orada jang qilis aralash Miryoqutdan Fayruzani soradim,nega kelganimni sorab boshimni qotirdi,keyin Ruslan pana qilib turishini va Fayruza snayperni olib ketganini aytdi.Bundan konglim tolgan esada,ichimdagi gashlik arimadi.Song Hayotni topdim va barchadi tez sodir boldi u va Firdavs dostlar birgalikda Fotixni devdek odamlarini maxf etdik.Oxirida Firdavs bir burchakdagi Fotix tomon ketdi.Jim turmay Hayot menga endi tashlanmoqchi bolgan zombini ura ketdi,uni kuzatib endigina ortimga qarashga ulgirgandim boshqa zombi yuzimga xunuk irillaganча turardi,tepishga shaylangandim oq ovozi yangrab haligi zombi yerga quladi.

Bilmadim bundan keyin meni kòksim yanada qattiq oğriy boshladi,bu safar faqat ogrimas azob berar va achishardi ham.Qolimni osha joyga

olib bordim,qolim qon boldi.Oyoqlarim ozimga boysunmay yerga yiqildim.Osmondagi yulduzlar siyraklashib qolgan aftidan tong otayotgan edi.Bir zumga hammani unutdim,koz ongimda otgan yillarim nomoyon boldi.Barchasini axiyri anglab yetdim,men tanlagan yolni xotimasi olim ekan...

#Yaralangan_kòngillar

Tepada qandaydir qora sharpani qanotlari qoqqani kòrindi,bu Akinmi dedim(☒)yòq,u allaqachon qanotlaridan foydalanmay qoygandi,urishdan toxtayozgan yuragim battar oğirlashdi.Olim farishtasi aftidan meni chorlamoqda.

-Muazzam!Muazzam senga nima bòldi?kim yaraladi-oldimga shoshgancha yuzlarida okinch bilan Hayot keldi va meni kotarishga urindi.

-Yòq-dedim mağzun ohangda uning qòllaridan tutib.U indamadi aksincha boshini egib yuzini bòynimga yaqin olib keldi

-Yoq Hayot-uning bòynidan tutdim,

-kerakmas iltimos sendan kòzlarimga qara-azobga tolgan kozlar bilan u menga qaradi.

-Meni vampirga aylantirma,bunday qilsang butun umrim davomida sendan nafratlanib otaman...

-Mayli jonim...

-Yoq ,meni tingla...men shundoğam yoshimni yashadim bu anniq,endi men boradigan yol tayin,vampir bòlib olishni istamayman ishon,agar menga osson bolsin desang bunchalik kuyinma,dod solma,dunyoga ot qoyma...hopmi azizim!-nafas olishim battar qiyinlashdi.U bir qolimdan qattiq ushlab ikkinchisi bilan yaramga qòlini qoygandi uvillab yuboray dedim

-Hop,hop biroz chida,hozir yordam keladi.

Kozlarim uning qop-qora mag'zun kòzlariga qayta tushishini oniyòq juda azoblandim azobim ortdi,uning kòzlarida yosh tolgandi

"Yo Allohimey!Nega senga bevaqti soat jonim kerak bolib qoldi,meni oylama mayli edi,Hayotni sal bòlsada inobatga olsang qanday yaxshi edi,axir Hayotni mendan òzga yaqini yoq xisobiku"

-Uzr sorayman sendan-tobora òlimni yaqinlashganini sezin nafas rostlab qayta gaprishga shoshildim-seni baxtli qilolmadimda

-yoq-yoq uzr sorama,men sen bilan doim baxtli boldim.

-Muazzam!-deya baqirgancha Fayruza paydo bolib qoldi,xayriyat yaaqin insonimni kormasadan olaman deb oyalagan edim-senga nima qilishdi?

Ahvoling ogirku -u hongragancha oldimga chokdi

-Fayruza,men gunoxlarim evaziga badal tolayapman,bilib turib oz hayotimdan vos kechdim...

-Gapirma kuching ketayapti-Fayruza toxtatishga urindi.

-Yoq hozir gapiramasam keyin kech boladi-jilmayishga urindim,lek yaram tufayli yuzim bujmayib ketdi-xullas meni jazoyim berildi.Mendek odam o'limga loyiq mehribonlarim

-Yoq sen gunoxkor emas, farishtasan ha ha farishtasan-dugonam okirib yiglab yubordi.

Hayot razm soldim, u atrofga alanglar nima qilishni bilmas edi, qanday uni o'gir ahvolga soldima, boshqalarni ko'zim ilgamayapti faqat taftlarni xis etib turipman.

Tutib turgan Sevgilimni qolini siqdim, u sergak tortdi, lablarim esa ikki ogiz sozni unga qarata pichirladi-Seni sevaman...lailaha illoloh...

Song ko'zlarim ohista yumildiyu oxirgi nafasimni chiqardim. Hayotni qolidagi qolim shilq etib yerga jonsiz tushdi. Bu foniylar dunyoni tark etdim.

FINAL

Allohning bizga qilgan ishlari qiziq.

Bu dunyoda hech bir gunoxingni javobsiz qoldirmaydi. Men tugilibmanki bu dunyoning qonunlariga bòysinib yashashni istamadim. Baxt tushunchasini òzga omillarda kòrdim, evaziga nima bòldi ozim hoxlaganimdek baxtga yetmay halok bòldim. Bekorga shuncha niyatlarim besamar ketmadi, ortimdan yiglab qoladigan farzandim bòlmadi, orzularim shağzodasi va yagona oldimdagi jigarim bòzlab qoldi. Mana senga ey noshud sen hoxlagan umr, nimani topdinggu, nimani yuqotding, òzini òldirgan Shoxzamin bòldi. Qandayin bağritosh edim, sevganimni baxtli qilolmadim. U endi-endi baxt-saodat neligini tuyayotgan edi barchasiga chek qòyildi. U tanxo qoldi...mutlaqo yolğiz. unga bu musibatni ravo kòrmagandim, lek o'lishimni sezdim, ajal chorladi. Yurak ğash boldi, falokatga yuzma-yuz bordim...achinarlisi oqibatda sevganim qollarida jon taslim etdim.

Bechora Shoxga rahmim keldi, u yolğiz likda jon berdi, sòngida òzi muzlagan yuragi toxtab berdi. Kòzlaridan joni aralash sòngi yoshi chiqdi. Men biror kimga bundayin taqdirni ravo kòrmayman ...òzining oshigi qolidan òlim topishini biron dushmanimga tilamayman.

Òzidan qoldirilmagan izsiz-nomsiz mavhumlikga jo bolishlarini hoxlamayman. Bu kaminani intixosi, mening hikoyamni tugashi, barcha yaralangan kòngillarni tuproqqa kòmilishi.

Mayli òzimga jannatni Shoxzaminning gunoxlari avf etilishini, sevgilim Hayotga esa mendan keyin unga kimdor baxtni atobetishini istab qolar edim!

Tong otayotgan edi, Fotixni kallasi bir chekada dumalab yotar, omon qolganlar esa sòzsiz bu foniylar dunyoni tark etganlar uchun sukut qilishardi. Bu tinchlikni faqatma-faqat Fayruzaning dugonasini tanasini oldida chòkkalaganacha hiqillagan ovozi chiqardi. Muazzamni kòzlari yumuq, u uyquga ketgandek edi gòyo. Hayot esa allaqachon bu olam hayollaridan ayrilgan u bilan òtgan kunlarini yodidan bir-bir otqazardi. "-Hayot-degandi òshanda Muazzam kòzlari yoshga limillab-men òlganimga ham yaqinlarim dunyoni titratib yigasharmikan... Hayot kulgandi uning bu gaplarini yosh qizaloqni jinnicha òylari

maxsuliga yòygandi.

Mana endi suygani ulg'aydi, bundan ancha vaqt oldin uning bağrida shu kabi gaplarini qaytadan Muazzam özini halok bolib qolishi mumkunligini bòlib qolishini aytdi. Bu safar Hayot kulmadi, aksincha yuragi ezildi, ovoz titradi. Chunki qiz unga allaqachon havodek zarurligini bilardi. Uni farishtaga aylanishini keecham hoxlamasdi. Shunichun ham u òzidanda qizni umrini uzaytirishga urinar, uni òzidanda sevardi.

Harakatlar besamar ketdi, avayalagan kòzga chop tushar deb shunga aytisharkan, yaratgan olaman desa jonni istagan vaqti istagandek olarkan.

Ming xon bòlsang, eng buyuk inson bolsang, hatto ulardek vampir turi bòlsangda insondek unung oldida ojiz qolasan.

-Muazzam-deya uyga botganlarni hayolini bòldi hoqilab Fayruza-yodingdami seni farishtaga qiyoslashsa xursand bolib ketrading. Endi rostakam Farishta bòldingmi-a? Bir iblis qolidan òlim topish qismatingmidi dugonajoon-Qiz Muazzamni sochlarini silagan kòyo ovozi ingichkalashib ketdi.

Hayotga bunday sòzlarni eshitish, ogir u hozir Fayruzadan kam ayriliq azobiga chidashi qiyin kechmayapti. U ham dunyolarni buzib dodlagisi kelyapti, ammo u bunday ishni qilmaydi, sevgani buni hoxlamagandi va bunday bolmaydi.

-Ruslan qizni olib ket-dedi oxiri u, barcha singari sugutda turgan yigitga. Fayruza Ruslanga baqirgancha qarshilik qildi, jonsiz tana oldidan uni olish mushku bòldi, song hushsiz òzidan ketdi.

Qizni odamlar qabristoniga kòmishmadi sevishganlarni uyi yaqinidagi tepalikda turgan bir chiroyli bòlib yetilga daraxt poyiga dafn etishdi. Zero shu gòzal daraxtda uni ruhi mujassam bòlsin deya. Daraxt shoxlari yam-yashil òzi savlatdor, ayni gullagan davri edi. Dafn marosimida barcha ketib oxirida Hayotni òzi yolgiz qoldi. Kòksiga yashirgan bir kichik atirgul gunchasini olib u qabr ustiga quydi, keyin jilmayishga urinib

—Sevgilim-dedi kòzlariga yosh tiqilib-meni tashlab ketdinga, lekin qara men senga yoqtirgan gulingni olib keldim-yigit bu safar dosh berolmadi, koksini qabr ustiga qoydi va achchiq kòzlari yoshini u yerga tòkdi

-Esingdami seni òzim asrayman degandim, kechir meni seni asrolmadim-bògziga alam tiqildi, sòzsiz yosh tokdi.

-meniyam òzi bilan olib ket...sensiz endi qanday yashayman, bir ozimni qoldirib qanday indamay yotibsana

Shuncha payt u qimir etmadi, qancha bu holatda boldi bilmadi, kòz yoshi arimadi, òziga sigmadi

-Seni ancha qiynab yubordim-yigit òrnidan sekin turdi-men boray farishtam. mensiz qorqmaysan tòg'rimi? Sen kuchli qizsan-u ortiga ògirildi, biroq umuman ketgisi kelmasdi, oyoği ketishga tortmasdi. Yana qabr tomonga ògirildi va iltimos tushlarimga kir

(-Hop,hayotim♡)

Hikoya òz nixoyasiga yetdi,etiboringiz uchun alohida tashakkur!!!

Muallif:Silvia_Solyaris

@silvia_xo1la

#assalomu_aleykum.

Yana bir bor barchaga.

Men #Silvia_Solyaris mana yana bir hikoyamga yakun

yasadim.#Mayus_kozlgimni 2-qismi yani #Yaralangan_kòngillar .

Nega asarga aynan #Yaralangan_kòngillar deb nom berdim?

oylab korsam bu hikoyada boshqa janrlarga qaraganda tragetik janr turi

kop ekan.Yani Muazzamni Otmishi,Shoxzam❖❖❖❖nni otmisi va Verani

ogir bolgan hayoti.Barchasi bir qalbdagi yaradir.

Muazzamni os qolim bilan yoq qilganimdan afsusdaman azizlar!❖.Uni

baxtga olib borolmadim.Shunday bolishi kerak edi lekin,men buni

bilamaan.

aslini olganda asarda yomon qaxramon negativ obrazli qaxramon bu

Fotix yoki S❖❖❖❖oxzamin emas.Aslida eeng yomon qaxramon bu

Muazzamdir!

nega deysizmi?Sababi juda keng.

U boshidan qadamni notugri tashladi,chin dildan onasini orzusi yolida

harakat qilmadi,òqishga òtolmadi.Oilasini tashlab bir yigitga ergashib

ketdi,qaytib kelmadi,eslamadi.Hayotga baxt bermadi-ozini ❖❖❖❖yladi.

15yili zoye ketdi.Muximi u doim ozini òylab keldi.Baxtga talpiadi,oxir

oqibat nima bòldi,òlimni qarshi oldi.Shunday bòlishi kerak edi aslida,u

jazo oldi qadrlì òquvchilar.

Men hecham Muazzamni yoq qlib afsus qilmasligim kerek,negaki bu

dunyo ham bir egoist ,yaxshilikni niqob qilgandan tozalandi.

hikoyamdan kimdir biror nimani olmaydi deb òylagan edim,adashib man

mana haqiqat sizga!

Maslahatim:Doim ham ozingizni òylamang va tōgri qadam

tashalang.Zero sizni ilk qadamingiz sōngi qadamingizni hal qiladi...

Muallif:#Silvia_Solyaris.

@silvia_xo1la